

SUFOI Årsrapport 2014/15

Oktober 2014

Kære støtte medlem/æres medlem

Jeg har hermed fornøjelsen af at sende dig *SUFOI Årsrapport 2014/15*. Indholdet har tidligere været offentliggjort på www.ufo.dk og repræsenterer et lille, velvalgt udpluk af de mange artikler, som er blevet bragt i årets mange numre af *UFO-Mail*.

Året har lignet det foregående mht. arbejdets karakter. Det fyldige indhold i årets *UFO-Mails* vidner om, at rapportarbejdet i 2014 har kørt i højeste omdrejninger – ikke mindst på fotosiden – med grundige og velkvalificerede analyser. Ingen rygende pistoler, men masser af erfaringer, som både giver positive og negative reaktioner hos folk.

2014 bragte også det sædvanlige mix af seriøse og useriøse pressehenvendelser. En af gengangerne er pressespørgsmål vedr. den amerikanske, fjollede opfindelse World UFO Day (www.worldufoday.com). Som noget positivt har vi i det forgangne år haft flere seriøse henvendelser fra og møder med studerende.

Vores hjemmeside www.ufo.dk kørte også i 2014 som en velsmurt maskine med hyppig udsendelse af *UFO-Mail* med masser af indhold. Mange spændende artikler fra *UFO-Nyt* er også blevet lagt på sitet, og webshoppen er blevet mere moderne og brugervenlig.

I bogserien *Fakta & Myter* udkom den sjette titel: *Bermuda Trekanten – og andre myter*. Denne titel har allerede solgt særdeles godt, og seriens øvrige fem titler har vi også måttet genoptrykke.

Foreningen har en sund økonomi, som baserer sig på to indtægtskilder: Salg af diverse materialer i webshoppen og bidrag fra støtte medlemmerne. På udgiftssiden har vi hosting og drift af ufo.dk, materialefremstilling (tryk af bøger/hæfter), analyse af indberetninger samt udgifter ifm. efterforskning og vores to halvårige møder.

Nu er det i øvrigt blevet meget nemmere at give støttebeløb. Flere besøgende på ufo.dk har skrevet til os for at fortælle, at det er lidt bøvl at komme til at give støttebeløb, så vi fortsat kan arbejde med www.ufo.dk, efterforske ufooplevelser og informere om ufomyten. Derfor har vi oprettet en PayPal-konto, som giver alle en nem, hurtig og sikker overførsel af støttebidrag til SUFOI – også selv om man ikke har en PayPal-konto. Alle kan benytte doner-knappen på forsiden af www.ufo.dk og overføre beløb lige fra kr. 20.

På foreningens vegne siger jeg dig tusind tak for din støtte i 2014 og håber, at du også i 2015 finder vores arbejde værd at bakke op.

På gensyn i 2015...

Kim Møller Hansen
Formand, SUFOI

Skandinavisk UFO Information (SUFOI) – Postboks 95 – 6200 Åbenrå – info@sufoi.dk

Tilmelding til gratis nyhedsbrev: www.ufo.dk/ufo-mail/ufo-mail.php

Seneste observationsberetninger, se: www.ufo.dk/ufo-obs/obs-list.php

Når ufomyter har ofre

Af Henning Dethlefsen

Historier om møder mellem ufoer og fly er bestemt ikke sjældne. I langt de fleste tilfælde er der blot tale om observationer, men i enkelte tilfælde ender historien ikke godt for piloten. Den 8. september 1970 forsvandt den amerikanske jagerpilot William Schaffner over Nordsøen sporløst, efter at han angiveligt forsøgte at afskære en ufo. Ufologernes spekulationer blev næret af 30 års hemmeligholdelse fra myndighedernes side og resulterede i en omfattende mytedannelse. I 1990'erne spredtes rygterne på nettet og blev også læst af de chokerede efterladte. I 2002 fik Schaffners familie adgang til myndighedernes informationer om sagen og dermed til sandheden om, hvad der i virkeligheden var sket. For nyligt fortalte pilotens yngste søn Michael om den tragiske sag i en artikel i tidsskriftet *FlyPast*.

Det var en stormfuld septembernat i 1970. Kaptajn William Schaffner var på togt over Nordsøen ud for Englands østkyst. Schaffner var 28 år gammel og kom fra Ohio, hvor han havde kone og tre sønner. Han havde fløjet missioner i Vietnam, men var nu på udveksling i det britiske flyvevåben og udstationeret i Binbrook i Lincolnshire, hvor han fløj en jager af typen English Electric Lightning.

English Electric Lightning har en meget speciel fremtoning. De ekstremt kraftige motorer er placeret oven på hinanden med indsugningen i næsen og ikke som mere almindeligt ved siden af hinanden og med indsugninger i vingeroden. Hertil kommer ekstremt tilbagestrøgne vinger.

En English Electric Lightning var skræddersyet til i rekordfart at klatre op i store højder for at bekæmpe angribende sovjetiske bombere bevæbnet med atomvåben. Schaffner var netop blevet sendt i luften for at afskære et ukendt signal, som var blevet opfanget af den britiske jordradar. Men pludselig var signalet fra Schaffners eget fly forsvundet fra radaren.

En måned senere bjærgede man Schaffners Lightning fra Nordsøens bund. Flyet var ikke blot overraskende intakt, men cockpittet var også lukket, og katapultsædet ikke udløst. Kaptajn William Schaffner var ikke at finde nogen steder. RAF undersøgte sagen grundigt, og der blev også udfærdiget en rapport i 1972. Men af sikkerhedshensyn – det var jo under Den Kolde Krig – blev rapporten i sin helhed hemmeligholdt. Sagen blev fremstillet som et uheld, og familien fik at vide, at Schaffner var omkommet under udførelsen af sine pligter. Det slog man sig så til tåls med.

Den mystiske whistleblower

I 1992 tog rygterne om en ufobortførelse imidlertid for alvor fart, da der blev udgivet to sensationelle artikler i *The Grimsby Evening News* skrevet af journalisten Pat Otter. Grimsby havde været den havneby, hvor skibet med Schaffners bjærgede Lightning lagde til 22 år tidligere. Redaktionen var blevet kontaktet af en mystisk person, som hævdede at have været med på holdet, som undersøgte flyet, og nu ønskede at afsløre over for offentligheden, hvad der i virkeligheden var sket.

Otter hævdede senere, at han ikke troede på denne "whistleblower", som ønskede at forblive anonym, men at historien var for god til ikke at komme på tryk. Otters kilde fortalte nu, at antallet af ufo-meldinger over Nordsøen var steget dramatisk i efteråret 1970. Den 8. september kl. 20.15 opfangede radaren på Shetlandsøerne endnu engang et uidentificeret signal, hvorefter der blev iværksat en specialoperation.

Lightning-jagere gik på vingerne, men inden de kunne nærme sig objektet, drejede det af og forsvandt med en fantastisk hastighed. Nu greb en højere NATO-instans ind. Der blev oprettet konstant patruljering, men alligevel lykkedes det ikke at fange en eneste af de ufoer, som dukkede op i løbet af natten.

Udsendte et kraftigt blå lys

Otters hemmelige kilde havde også mere konkrete informationer i form af en afskrift af Schaffners sidste ordveksling med jordradaren, som befandt sig på flyvevåbnets base ved Patrington. Ifølge denne afskrift havde Schaffner meldt tilbage, at han havde observeret og nu forfulgte et kegleformet objekt, som udsendte et meget kraftigt blå lys. Objektet var desuden under ledsagelse af en rugbyformet, glasagtig genstand. Herefter havde Schaffner blot kunnet nå at sige:

"Vent lidt, den vender rundt ... og kommer lige imod mig ... jeg foretager en undvigemanøvre ..."

Dette var det sidste, man hørte til Schaffner. Herefter smeltede hans radarsignal sammen med ufoens og tabte højde for til sidst helt at forsvinde.

En måned senere blev flyet så fundet på havets bund ca. 20 km ud for East Yorkshires kyst. Med denne afskrift havde man således tilsyneladende et konkret bevis for, at Schaffners forsvinden skyldtes et dramatisk møde med et uidentificeret flyvende objekt, og at myndighederne var involveret i en mørklægning af sagen. Især detaljen med det lukkede cockpit bekræftede, at der måtte være foregået noget mystisk, og at Schaffner sandsynligvis var blevet bortført.

Tony Dodd og Den store Sammensværgelse

I 1999 fik skruen så endnu en omgang. Tony Dodd, en tidligere politibetjent, som nu beskæftigede sig med ufoer, udgav bogen *Alien Investigator*. Her blev der føjet yderligere detaljer til historien om Schaffners forsvinden. Dodd hævdede i bogen, at flere andre radaranlæg havde opfanget Schaffners ufo, og at endog NORAD (North American Aerospace Defense Command), det amerikanske forsvars gigantiske atomvåbensikrede bunkeranlæg i Cheyenne Mountain i Colorado, blev sat i fuldt alarmberedskab.

Dodd hævder i sin bog, at præsident Nixon "næsten sikkert" var involveret, og at man fra amerikansk side forlangte, at det lige netop var amerikaneren Schaffner, som skulle sidde ved roret i den Lightning, som skulle afskære objektet. Desværre brugte også Dodd fortrinsvis anonyme kilder, hvilket selvsagt besværliggjorde efterforskningen en hel del.

Tony Dodd (1935-2009)

Ufoefterforskeren Tony Dodd var i sig selv en interessant person, som på mange måder minder om Fox Mulder fra tv-serien *X-Files*. I 1978, medens han var på patrulje i sin politibil sammen med en kollega, så han en flyvende tallerken. Herefter begyndte han at skrive om fænomenet og havde flere ufooplevelser. Hovedsageligt i øde egne i England. Han fortalte også om, hvordan han mange gange var blevet truet af myndighederne, fordi han sad inde med farlige oplysninger.

Kort tid før sin død udtalte Dodd sig om aliens, som med skumle hensigter infiltrerede menneskeheden, og som blev jagtet af myndighederne. Væsnerne var ekstremt menneskelignende og kunne kun kendes på deres misformede hænder. Enhver, som kom for tæt på denne sandhed, risikerede at blive ryddet af vejen. Flere påpegede senere, at hele historien (inklusive detaljen med de misdannede hænder) i mistænkelig grad mindede om plottet i den gamle amerikanske tv-serie *The Invaders* fra 1967-68, og alle Dodds kilder til disse informationer var sædvanen tro, og som i tilfældet med Schaffners forsvinden, anonyme. Tony Todd døde i 2009 af en hjernesvulst, som, han hævdede, myndighederne havde givet ham.

En ganske anden historie

I 2000 stødte William Schaffners sønner på alle disse påstande på internettet om deres fars død og blev selvfølgelig chokerede. Familien havde aldrig haft grund til at tro andet, end at William Schaffners død skyldtes en tragisk ulykke. Men den oprindelige rapport fra 1972 var stadig hemmeligstempelt. Heldigvis lykkedes det gennem et samarbejde med BBC i 2002, som var ved at forberede et afsnit i serien *Inside Out North*, at få det britiske forsvarsministerium til at frigive rapporten. Og her åbenbarede der sig for den lettede familie en ganske anden historie, end den medierne og ufologerne havde spundet siden 1992.

Rapporten indeholdt ikke kun fotografier af Schaffners Lightning med det lukkede cockpit, men også en afskrift af den ulykkelige pilots sidste samtale med jordradaren. Og her blev det bekræftet, at "afskriften", som den hemmelige kilde havde leveret til Otters to artikler i 1992, var et gennemført svindelnummer.

Den ægte afskrift viste, at Schaffner blot havde observeret "et sæt lys". Altså slet ikke noget med et kegleformet objekt, som udsendte et skarpt, blåt lys, eller en glasagtig rugbyfodbold. Det ene lys tilhørte Schaffners wingman, endnu en Lightning, medens det andet lys, altså selve objektet, tilhørte en Schackleton. Denne ældre 4-motorers propeldrevne flyvemaskine fløj ekstremt lavt og langsomt, og Schaffner havde tydeligvis svært ved at manøvrere sin egen højhastighedsjager i forhold til Schackleton-maskinen.

Afskriften ender med jordradaren, som forgæves forsøger at få kontakt med Schaffner. Rapporten konkluderer, at Schaffner i dette øjeblik har ramt havoverfladen. Dette bekræftes af piloten i den anden Lightning samt besætningen på Schackleton-maskinen, som kort forinden havde observeret Schaffner faretruende tæt på de stormfulde bølger.

Ikke en ægte mission, men en øvelse

Rapporten afslører desuden, at der slet ikke var tale om en "ægte" mission, men derimod om en øvelse, en såkaldt TACEVAL – TACTical EVALuation exercise. Øvelsen gik ud på at teste piloternes evner i at afskære og reagere korrekt på indtrængende fly, det være sig fjendtlige eller venligtsindede. I dette tilfælde var en Schackleton blevet sendt op om dagen, og i løbet af natten blev piloterne så sendt afsted en efter en eller i par for at afskære og herefter skygge den. Det gav god mening, idet de fleste sovjetiske maskiner, som opererede over Nordsøen, var russiske 4-motorede maskiner af typen Bear med lignende evner som Schackletonen.

Under Den Kolde Krig sendte Sovjetunionen nærmest rutinemæssigt disse fly via internationalt luftrum langs Norges kyst mod syd og udover Nordsøen. For at TACEVAL-øvelserne skulle være så realistiske som muligt, blev piloterne holdt i det uvisse med hensyn til detaljerne. Og målet for deres øvelse, altså Schackleton-maskinen, kan således teknisk set betegnes som en ufo – altså et uidentificeret flyvende objekt.

Når myndighederne holdt rapporten hemmelig i 30 år, skyldtes det først og fremmest ønsket om ikke at afsløre flyvevåbnets procedurer og taktik over for den store modstander i øst, Sovjetunionen.

Sovjetisk Bear-bombefly (Tu-95) ledsaget af en Lightning.

En grundig rapport rydder op i mystikken

I løbet af natten den 8. september 1970 blev medlemmerne af Schaffners eskadrille sendt afsted en efter en. Men da det blev Schaffners tur til at lette, blev hans ordrer ændret, og hans fly kaldt tilbage. Reglerne krævede faktisk, at Lightningen nu skulle igennem et tjek, inden den kunne få lov til at lette igen. Men imod alle regler, sandsynligvis for at kunne være i luften så hurtigt som muligt, aflyste Schaffner dette tjek. Da han senere var lettet, fandt man papirerne, som han skulle underskrive efter tjekket, liggende på landingsbanen. Uden underskrift!

Schaffner var uden tvivl en erfaren pilot. Han havde fløjet mange missioner i Vietnam, dog ikke i Lightning, og ikke i den slags missioner, han nu blev udsat for. At skygge en maskine kan under visse omstændigheder være langt sværere end blot at afskære den. Især hvis forskellen i hastighed er stor, og det hele foregår i lav højde over et stormomsust hav midt om natten. Dette var ikke noget, som Schaffner var trænet i. Hertil kom, at Schaffner netop havde været på en anden træningsmission og derfor sandsynligvis ikke var helt på toppen. Der kan således ifølge rapporten opregnes en række grunde til, at Schaffner styrtede i Nordsøen den skæbnsvangre nat i 1970.

At katapultsædet ikke var udløst, skyldtes en konkret defekt, som blev opdaget, da man undersøgte Lightningen efter bjærgningen. Sandsynligvis ramte Lightningen havoverfladen fra lav højde og i relativt lav

hastighed, hvilket forklarer de ret ringe skader på flyet. Ekspertter på området bekræfter, at Lightningen var et særdeles robust fly.

Da katapultsædet ikke virkede, nåede Schaffner, inden flyet sank, at åbne cockpittet og springe i vandet. Her omkom han pga. kulden, eller fordi han druknede, og hans lig blev ført med strømmen. Utallige sømænd og piloter er forsvundet på denne måde.

Schaffners Lightning lagde sig på havbunden, og efterhånden som det hydrauliske tryk forsvandt, lukkede cockpittet sig af sig selv.

Rapporten om Schaffners ulykkelige endeligt er særdeles grundig og på over tusind sider med vidneudsagn, kort, fotografier af fly, cockpit, det fejlbehæftede katapultsæde osv. Hvis der skulle være tale om en konspiration fra myndighedernes side, er der rigtig mange mennesker, som lyver. Den omfangsrige rapport er i dag offentlig tilgængelig og kan findes i The National Archives i Kew.

En lærerig ufohistorie

Det kunne nu være fristende at afvise den tragiske historie om Schaffner som endnu en falsk ufohistorie og så blot bevæge sig videre til den næste. Men det ville helt sikkert være at skylle barnet ud med badevandet. Denne historie er nemlig særdeles lærerig.

Først og fremmest belyser den risikoen ved brugen af anonyme kilder. Kilder, hvis oprindelse ikke kan spores tilbage til deres oprindelse, er nærmest værdiløse, hvis ikke deres påstande samtidig kan bekræftes fra anden side. Otters hemmelige kilde, hvis falske oplysninger var den vigtigste grund til alle ufomyterne, viste sig at være utroværdig. Faktisk må det største mysterium i sagen efterhånden siges at være denne kildes identitet og motiv til at bringe et sådant svindelnummer til torvs.

Det blev meget tidligt påpeget, at der var ting i afskriften fra den hemmelige kilde, som ikke kunne stemme, men da malede ufomøllen allerede og var ikke til at stoppe. Tony Dodds påstande i bogen *Alien Investigator*, som også byggede på anonyme kilder, virker på baggrund af rapporten fra 1972 som ren fantasi. Hvis der i en ufohistorie gøres brug af anonyme kilder, og det gælder også i disse photoshop-tider for fotografier og film, bør det i sig selv være et advarselssignal.

Desuden viser historien, hvor meget værd konspirationsteorier har som argument for både det ene og det andet. At myndighederne skjuler sandheden, er i virkeligheden tit en dårlig undskyldning for ikke at levere varen, nemlig en fornuftig begrundelse for, at det, man siger, har grund i virkeligheden.

Schaffner-sagen viser, at myndighederne meget vel kan have en grund til hemmeligholdelse, uden at det behøver indeholde en forudsætning om en hemmelig viden om aliens. Historien viser desuden, at alle disse informationer og argumenter fra myndigheder og eksperter absolut ingen betydning har for de ægte ufotroende. Tony Dodd, forklarede fx til *Inside Out* efter frigivelsen af rapporten:

”Jeg tror aldrig, vi vil nå til bunds i, hvad der skete, for RAF ville aldrig indrømme, at en ufo kunne være involveret.”

Informationer fra modparten accepteres med andre ord kun så længe, de bekræfter det, man i forvejen tror på. Men historien viser også, at ufohistorier ikke er uden omkostninger. Der ligger rigtige menneskeskæbner bag. Som også Michael Schaffner i juli-nummeret af *FlyPast Magazine* forklarede, så havde uforygterne om hans far konsekvenser for familien. Den holdt sorgen i live hos de efterladte. Måske nogen burde skænke det en tanke, inden de næste gang sætter uforygter i omløb.

Kilder:

<http://drdavidclarke.co.uk/2014/05/30/foxtrot-94-a-cold-war-mystery-solved>
<http://drdavidclarke.co.uk/national-archives-ufo-files-7/national-archives-ufo-files-3>
<http://drdavidclarke.co.uk/secret-files/captain-schaffners-last-flight>
www.bbc.co.uk/insideout/yorkslincs/series1/alien-abduction.shtml
www.amazon.co.uk/Alien-Investigator-Britains-Leading-Detective/dp/0747222851
http://projectcamelot.org/john_robie.html
www.youtube.com/watch?v=VEzv04yqzi8&list=PLvBe4Kmsl0_9vfCoTIVGQVaLgd9dmJQNZ
www.telegraph.co.uk/news/5031630/UFO-files-USAF-pilots-death-explained.html
www.crowdedskies.com/tony_dodd_foxtrot94.htm
www.youtube.com/watch?v=fCOZBAjREOM

Læs tidl. jagerpilot Hans Bødkers interessante kommentar til sagen i [UFO-Mail nr. 182](#).

Sådan skabte den amerikanske regering ufomyten

Af Kim Møller Hansen

”E.T. på besøg, nedstyrkede UFOer og hemmelighedskræmmeri fra regeringen. Det er en mytologi, der har tryllebundet adskillige i mange generationer. Men hvad nu hvis det amerikanske militær har fremstillet myterne og konspirationerne som en del af deres koldkrigsspionage? For første gang står nogle af disse personer frem og afslører en surrealistisk, foruroligende og til tider tragisk historie om en skyggeverden, hvor hver løgn indeholder elementer af sandheden – men hvor sandheden er langt mærkeligere, end man skulle tro.”

Ovenstående er programbeskrivelsen for den amerikanske dokumentarfilm ”UFO-konspirationen” (Mirage Men) fra 2013, som blev sendt på DR3 den 21. april 2014 kl. 20.25. Dokumentarfilmen bygger især på to glimrende bøger: Mark Pilkingtons *Mirage Men. A Journey in Disinformation, Paranoia and UFOs* ([Constable 2010](#)) og Greg Bishops *Project Beta. The Story of Paul Bennewitz, National Security, and the Creation of the Modern UFO Myth* ([Paraview Pocket Books 2005](#)). Nu er dokumentaren udgivet på dvd, endda med en ekstra dvd med 22 interview, fraklip etc. samt et 8-siders hæfte.

I dokumentaren medvirker adskillige interessante navne, heriblandt Greg Bishop, Mark Pilkington, Robert Emenegger, Curtis Peebles og George Hansen, men filmens omdrejningspunkt og hovedperson er AFOSI-agenten Richard Doty, der siden begyndelsen af 1980’erne, tilsyneladende har fodret og opmuntret adskillige kendte ufoentusiaster med opdigtede ufohistorier og har haft indflydelse på ufohistoriens gang.

Den 17. november 1980 mødtes Richard Doty med den fremtrædende ufoentusiast William (Bill) L. Moore. Sidstnævnte var dengang tilknyttet den amerikanske ufoorganisation APRO og havde netop to måneder forinden udgivet bogen *The Roswell Incident* med Charles Berlitz som medforfatter og på grundlag af Stanton Friedmans efterforskning og var på en slags promotionsturné for bogen. Mødet med efterretningsagenten førte til, at Bill Moore blev hyret som en slags meddeler. Aftalen blev, at Moore skulle være med til at sprede misinformation blandt ufointeresserede mod til gengæld at få adgang til den

amerikanske regerings ufohemmeligheder. En ret mærkelig aftale: Hvordan kunne Moore tro på, at "folk", som besidder en særlig viden og har succes med at skjule den, skulle invitere nogen som helst "indenfor" og bidrage med at udsprede endnu flere løgne mod til gengæld at få "sandheden" at vide? Men Moore var med på aftalen – og efter eget udsagn endda uden at modtage kontant betaling. Hans første offer skulle vise sig at blive Paul Bennewitz (1927-2003).

(Still fra "Mirage Men")

Richard Doty er ansvarlig for megen desinformation i ufoverdenen gennem tiderne og mistænkes for at have en del på samvittigheden. Han har med sikkerhed produceret mange falske ufodokumenter, og han er en af yndlingskandidaterne til at være ophavsmand til MJ-12-dokumenterne sammen med blandt andre Bill Moore. Dotys viden om militær jargon og procedurer etc. og Moores indgående kendskab til ufomyten gør dem til det perfekte makkerpar i et svindelnummer om forfalskede, uforelaterede regeringsdokumenter.

Richard Dotys interesse i at samarbejde med Moore og fodre ham med falske ufoinformationer var foruden at skabe forvirring i ufokredse også Moores gode kontakter til videnskabsfolk i Sovjetunionen. Når Moore skrev uforelaterede breve til sine kontakter i Sovjetunionen, kom Doty med forslag til emner, som skulle drøftes.

I begyndelsen af 1985 blev Richard Doty forflyttet fra Kirtland Air Force Base til Vesttyskland og tilknyttet kontraspionagen. Dotys overordnede fik her mistanke om, at nogle af hans rapporter om kontakt med kommunistiske agenter var svindel. Doty dumpede ved en løgnedektortest, blev fjernet fra AFOSI og sendt hjem til Kirtland AFB i slutningen af 1986, hvor han tilbragte et år i en ubetydelig stilling. Derefter blev han tilknyttet politiet i New Mexico, hvor han uddannede folk i antiterror, indtil han i 2003 bestod sin juridiske eksamen og blev ansat ved statsadvokatens kontor i Albuquerque.

Air Force Office of Special Investigation (AFOSI), også omtalt som OSI, er en slags internt FBI i det amerikanske flyvevåben og efterforsker kriminelle handlinger på amerikanske flyvebaser lige fra tyverier til mord og handel med stoffer. AFOSI har også ansvaret for at opdage og afværge enhver trussel mod det amerikanske flyvevåben og dets opgaver, dvs. at AFOSI også varetager efterretningsopgaver og kontraspionage.

Sagen om Paul Bennewitz er central i dokumentarfilmen "UFO-konspirationen" (Mirage Men). Den tragiske sag begynder en isnende kold og blæsende nat i vinteren 1979, hvor Paul Bennewitz træder ud på altanen i sit hjem i Four Hills, en forstad til Albuquerque i New Mexico. Det skulle snart blive et tilbagevendende natligt ritual. Siden september havde Paul Bennewitz og hustruen, Cindy, observeret mangefarvede lys flyve rundt i det lille bjergområde inden for hegnene på Manzano Weapons Storage Complex ved Kirtland AFB, mindre end to kilometer fra deres hjem. I den kommende tid optog Bennewitz hundredvis af fotografier gennem sin telelinse og metervis af 8 mm film af disse fascinerende objekter.

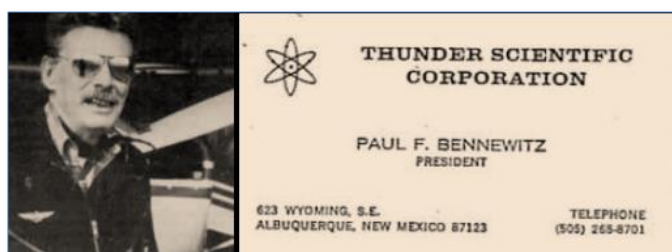

"UFO-konspirationen"s filmhold ved Manzano Weapons Storage Complex, hvor en af ufohistoriens mest bizarre sager begyndte en vinterdag i 1979. (Still fra "Mirage Men")

Nogle gange forsvandt lysene lynhurtigt for sekunder senere tilsyneladende at dukke op adskillige kilometer længere væk. Denne adfærd og utallige serier af mystiske radiosignaler var for Bennewitz det ultimative bevis på, at noget ikkejordisk legede kispus med menneskeheden og udfordrede os. Når tiden var inde, ville den 52-årige elektronikspert præsentere de indsamlede data for landets autoriteter, som han var overbevist om uden tøven ville imødegå truslen fra de fremmede.

Bennewitz udviklede sin egen "teori" om Den Store Sammenhæng og nedskrev den i 1988 i en rapport med titlen "Project Beta", der med årene voksede i både omfang og vanvid. Den stakkels mand blev hjulpet godt på vej i sine fantasier af Richard Doty og Bill Moore, og det endte med, at Bennewitz til sidst blev indlagt af familien på et psykiatrisk hospital med et totalt sammenbrud, hvorefter familien måtte isolere ham og dermed beskytte ham.

Men hvorfor ville AFOSI manipulere med Bennewitz? Forfatteren Greg Bishop mener, at Paul Bennewitz bl.a. kan have fotograferet tidlige forsøg med en fjernstyret, ubemandet robot, en såkaldt Unmanned Aerial Vehicle (UAV). Sådanne flyvende robotter (droner) er almindelige i dag, når fjendtlige mål skal overvåges eller tilintetgøres, men udviklingen af dem, som sagtens kan have taget 10-20 år, har naturligvis ligesom al anden våbenudvikling engang været tophemmelig.

Da flyvevåbnet opdagede, at Bennewitz interesserede sig lidt for meget for deres eksperimenter og tilmed så ud til at kunne opfange og delvis afkode deres radiokommunikation i forbindelse med eksperimenterne, besluttede det at skabe kontakt til ham, så man kunne følge med i, hvad han vidste. Hvis han kunne optage hemmelig kommunikation, så kunne sovjetiske spioner/sympatisører vel også – og desuden kunne Bennewitz' foredrag og kontakter med andre ufointeresserede vække interesse hos spioner og få dem til at interessere sig lidt for meget for området. Endelig kunne man miskreditere ham og andre ufoentusiaster ved at give ham oplysninger, der var så langt ude i hampen, at ingen ville tage dem alvorligt. Hvis han ved et uheld kom til at fortælle offentligheden noget sandt om radiokommunikationen, ville det drukne i aliensvrøvl og blive ignoreret.

Hvis dette er forklaringen på, hvad der virkelig foregik, er det ikke første gang, at efterretningstjenesterne i USA har gjort sig anstrengelser for at få folk til at tro på vilde ufohistorier for at skjule militære hemmeligheder, hvilket er dokumenteret i adskillige bøger, ligesom det er temaet i "UFO-konspirationen" (Mirage Men). De amerikanske myndigheder ved næppe noget om ufofænomenet, som ikke allerede er kendt af de dygtigste ufoentusiaster, men de har tilsyneladende intet problem med at (mis)bruge emnet til at opfylde egne behov, når situationen kræver det.

Forfatteren Mark Pilkington – som også har skrevet dokumentarfilmens manuskript – skriver i bogen *Mirage Men. A Journey in Disinformation, Paranoia and UFOs* (Constable 2010), at hvis MJ-12 dokumenterne er misinformation udarbejdet og plantet af et efterretningsvæsen, så er det næppe tilfældigt, at de netop dukkede op i slutningen af 1970'erne, samtidig med at Paul Bennewitz blev ført bag lyset af efterretningsagenter ved Kirtland Air Force Base og Dulce, og samtidig med at USA's nyeste, højteknologiske og superhemmelige våben F-117A Nighthawk stealth-flyet blev testet. Projektet blev påbegyndt i 1978, den første udgave af flyet blev prøvefløjet i juni 1981, og den første kampklare udgave lettede fra Area 51 i oktober 1983. Flyet forblev en hemmelighed indtil 1988. Mark Pilkington mener, at efterretningsvæsenet ville fjerne opmærksomheden fra Area 51 og få flyspottere til at kigge andre steder hen. Midlet var Bennewitz-sagen og de falske MJ-12 dokumenter.

Paul Bennewitz' fantasier om fjendtligsindede aliens, kvægmishandlinger, underjordiske baser m.m. fik – uagtet de var plantet af diverse efterretningstjenester eller ej – stor betydning for interessen for ufoer op gennem 1990'erne. De nye temaer vandt genklang i visse kredse og er i dag en del af ufomyten. Fx vandt journalisten Linda Moulton Howe en Emmy for sine dokumentarudsendelser *A Strange Harvest* og *Strange Harvests* (1993) om mystiske kvægmishandlinger i USA. Howe skrev også i 1989 bogen *An Alien Harvest* og er stadig en flittig og feteret gæst ved ufokonferencer.

Paul Bennewitz-sagen er i øvrigt grundigt behandlet på dansk i bogen [Bermuda Trekanten – og andre myter](#) (SUFOI 2014).

(Still fra "Mirage Men")

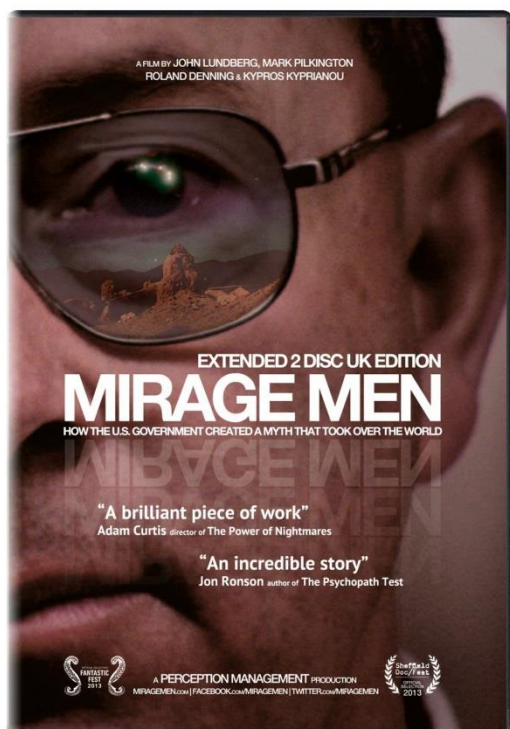
Linda Moulton Howe var tæt på at blive en del af Doty-cirkusforestillingen. I 1982 blev Howe kontaktet af Doty efter hendes første dokumentarudsendelse, hvor kvægmishandlinger og ufoer kobles sammen. Doty lovede hende afslørende filmoptagelser af aliens, men han mistede tilsyneladende interessen for den nye, potentielle efterretningskontakt, for et aftalt møde blev aflyst. Linda Moulton Howe beretter om dette i "UFO-konspirationen" og virker på optagelserne både skræmt og uligevægtig.

I juli 1989 fortalte Bill Moore på en stor ufokonference på Aladdin Hotel i Las Vegas arrangeret af den amerikanske ufoorganisation MUFON om sit dobbeltspil og egen rolle i Bennewitz-sagen. Helt uventet og langt ud over den programsatte tid varede Moores tale næsten to timer, fordi han adskillige gange blev afbrudt af vrede og chokerede tilhørere. Moore fortalte, at han fortrød sine handlinger og især sin medvirken i Bennewitz-sagen, men at han håbede, at hans indrømmelser ville

forhindre, at andre ufoentusiaster agerede hemmelige agenter. En sjælden og meget uskarp filmoptagelse fra Moores historiske og afslørende tale ved MUFON-konferencen er gengivet i "UFO-konspirationen".

Jeg vil klart anbefale "UFO-konspirationen" (Mirage Men), da den – udover at være godt produceret – giver et hurtigt overblik over de vildeste ufokonspirationsteorier. Og Richard C. Doty? Ham ville jeg ikke købe en brugt bil af. Han giver veldokumenterede oplysninger, blandet med åbenlyse løgne, spekulationer, gætterier og en masse sigende hentydninger. Hvad, der er hvad, er svært at hitte rede i. Om han er en så vigtig brik i ufomytens udvikling, som han selv og andre giver udtryk for, er helt umuligt at sige noget sikkert om. Om han virkelig har plantet så mange vilde historier i ufoentusiasternes hoveder, og om han på noget tidspunkt fortæller sandheden, har for så vidt heller ikke nogen afgørende betydning. Han har nemlig allerede for længst opnået – også før "UFO-konspirationen" udkom – en særlig status og har derved påvirket vores forestillinger om meget af det, som til sammen udgør ufomyten.

"Mirage Men. How the US government created a myth that took over the world"

Director: John Lundberg. Writer: Mark Pilkington. Co-directors: Roland Denning, Kypros Kyprianou Perception Management Productions Ltd 2014. To dvd'er, engelsksproget, alle regioner, spilletid: 85 min.

Spionsatellitter spiller observatører et puds

Af Toke Haunstrup

I slutningen af juli kunne avisen *Sjællandske* berette, at der var flere borgere i det sydsjællandske og på Møn og Lolland-Falster, som havde observeret to besynderlige lys på himlen natten til torsdag den 24. juli 2014. Avisen henvendte sig til SUFOI for hjælp, og dette førte os på sporet af en forklaring et godt stykke over jordens overflade.

”Uforklarligt lys på nattehimlen”. Sådan lød overskriften på en artikel bragt i avisen *Sjællandske* fredag den 25. juli 2014. Artiklen fortalte historien om Willum Frederiksen og hans søn, som ved 1-tiden natten til torsdag d. 24. juli havde set to besynderlige lys på himlen fra en have ved Vettterslev nord for Næstved.

Til avisens journalist, Ulrich Bachman, forklarede Willum Frederiksen: ”Det var to lys, som lyste så kraftigt, at de var de klareste stjerner på himlen i en periode på et halvt minut. Pludselig døde lysene langsomt ud for til sidst at forsvinde helt”. Willum Frederiksen forklarede videre, at lysene havde stået ”bomstille” i stik syd og i en højde af 60-70 grader. Lysene stod over hinanden og afstanden mellem dem vurderede han til ca. et par fingre i udstrakt arm. Om lysenes forsvinden på den ellers stjerneklare nattehimmel forklarede Willum Frederiksen: ”Det underlige var, at lysene døde ud på nøjagtig samme tidspunkt. Lyset blev langsomt svagere i løbet af ti sekunder, så man til sidst slet ikke kunne se noget længere.”

På foranledning af henvendelsen fra Willum Frederiksen undersøgte Ulrich Bachman muligheden for, om der kunne være tale om fly. Dels ved en søgning på hjemmesiden www.flightradar.com, som registrerer hovedparten af flytrafikken over det meste af verden, dels ved at kontakte Flyvertaktisk Kommando (FTK) i Karup. Flightradar.com viste ingen fly i luftrummet over det sydlige Sjælland og Sydhavsøerne på observationstidspunktet. Tilsvarende afviste vagthavende Kim Jensen fra FTK, at de skulle have registreret flyaktivitet i området. Kim Jensen mente heller ikke, at bemandede luftballoner kunne være en mulig forklaring, da disse ikke må flyve om natten.

Artiklen i *Sjællandske* sluttede af med en opfordring til læserne om at henvende sig til avisen, hvis de selv havde observeret de besynderlige lys.

Flere observatører

Efterlysningen gav anledning til flere henvendelser fra observatører, som mente, at de havde set samme fænomen. Således kunne avisen næste dag berette om observationer fra Næstved, Agerup syd for Hyllinge (mellem Næstved og Skelskør) og Lendemarke på Møn. Desuden omtaltes en beretning fra Saksøbing på Lolland, som journalisten havde fundet på observationslisten på SUFOI’s hjemmeside ufo.dk. Beretningen stammede fra en mand i fyrrerne, som i den lune sommernat havde siddet ude i haven sammen med tre andre. I indberetningen til SUFOI skriver han:

Vi har siddet ude hele aftenen og slutter dagen af med at se på stjerner, stjerneskyer og satellitter. Vi bor i en lille by på Lolland. Stik syd fra os er der mindst 10 km til nærmeste by (også lille). Vi sidder i mørke omgivelser, for bedre at kunne nyde aftenhimmelen. Pludselig fremkommer der to store hvidt lysende objekter (ca. 5-6 gange større end Mars, som vi kan se mod vest). De to objekter står lodret over hinanden. Lyskransen omkring de to objekter gør dem næsten 10 gange større. De 2 objekter har en afstand fra hinanden på ca. 10 cm (set fra vores side af selvfølgelig). Objekterne er klart det lyseste på himlen. Efter ca. 20 sekunder bevæger det øverste objekt sig mod venstre. Begge objekter bliver svagere i lyskransen og igen

efter 10 sekunder forsvinder begge objekter lige så pludseligt fra himmelen igen. Oplevelsen gjorde os meget undrende, og vi taler stadigvæk om det i dag.

Det bør bemærkes, at ægteparret – til forskel fra Willum Frederiksen – oplevede, at det øverste lys bevægede sig langsomt mod venstre (dvs. mod øst).

Alt i alt blev fænomenet altså observeret fra mindst fem forskellige steder og med en relativ stor geografisk spredning. Dette antydede, at der havde været tale om et fænomen, som måtte have befundet sig i en betydelig afstand og højde.

Ikke tysk militæraktivitet

På foranledning af journalistens henvendelse til SUFOI indledte vi nu en nærmere undersøgelse af sagen. Umiddelbart virkede det som en af de mere besynderlige hændelser, som vi havde modtaget over de seneste år. Gængse forklaringer såsom små varmluftballoner ("thailandske lygter"), meteorer og almindelige satellitter kunne hurtigt afvises.

Da der sandsynligvis havde været tale om et fænomen set på stor afstand i sydlig retning, kontaktede SUFOI's Ole Henningsen vores tyske søsterorganisation CENAP for at høre, om observationerne kunne skyldes aktiviteter over det nordtyske område. Tidligere har bl.a. tyske militærøvelser over farvandet nord for Rostock og Rügen givet anledning til indberetninger fra Lolland-Falster og Møn. Hansjürgen Köhler fra CENAP kunne dog hurtigt afvise, at der skulle have været militæraktivitet i området på det pågældende tidspunkt. Der havde været en eftersøgning med politihelikopter af en brandstifter på Rügen, men dette kunne næppe være forklaringen på de danske observationer.

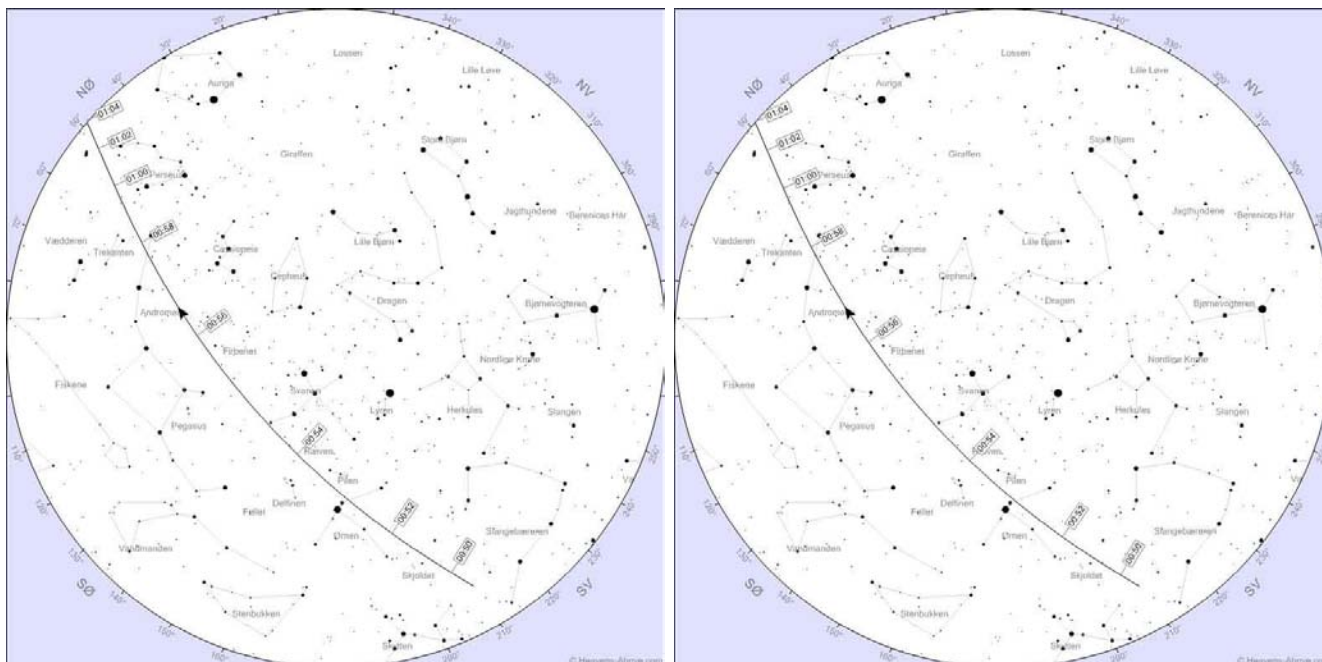
Spionsatellitter på spil?

En søgning på hjemmesiden www.Heavens-Above.com bragte os imidlertid nærmere den sandsynlige forklaring. På heavens-above.com kan man lave søgninger på, hvilke satellitter, der vil være synlige fra et givent sted og på et givent tidspunkt. En sådan søgning viste, at der på tidspunktet for observationen kunne observeres to amerikanske NOSS-satellitter (Naval Ocean Surveillance System). Der er tale om spionsatellitter, som har til formål at overvåge skibstrafikken til havs. Det særlige ved disse satellitter er imidlertid, at de optræder i grupper på 2 eller 3 satellitter, som følger hinanden i parallelle baner.

Ifølge Heavens-Above.com kom to NOSS-satellitter (NOSS 3-4 A og C) til syne kl. 00:49 mod syd/sydvest i en højde af 14 grader over horisonten. Herefter bevægede de sig i en bane over syd mod nordvest. Kl. 00:54 nåede de maksimal højde på himlen (set fra Næstved) og stod da i sydøst i en højde af 60 grader over horisonten. Herefter fortsatte de banen mod nordøst, hvor de til sidst forsvandt kl. 01.01 i en højde af 10 grader over horisonten. Satellitternes baner hen over himlen fremgår af stjerne kortene på næste side.

Almindeligvis fremstår NOSS-satellitterne som ganske lyssvage punkter på himlen. Heavens-Above.com angiver således deres lysstyrke til 3,7 magnitude, hvilket er ganske lyssvagt. Det er derfor ikke normalt at observere disse satellitter. Men der findes rapporter om, at de ind i mellem kan blusse kortvarigt op og nå en lysstyrke svarende til planeten Venus. Dette skyldes, at lyset fra Solen kortvarigt reflekteres i særligt reflekterende materialer på satellitterne, fx deres solcellepaneler. Lidt ligesom man ind i mellem kan opleve at se et kraftigt lysglimt fra et vindue i det fjerne, når man står i åbne landskaber.

For eksempel skriver den amerikanske ufolog og skeptiker Tim Printy i nyhedsbrevet *SUNlite*, at folk "som rapporterer om disse typisk har (set dem på baggrund af) en mørk nattehimmel. Dog har nogle set dem blusse op til en lysstyrke som Venus', hvilket må have været et alarmerende syn." ([SUNlite vol. 2, nr. 3](#)).

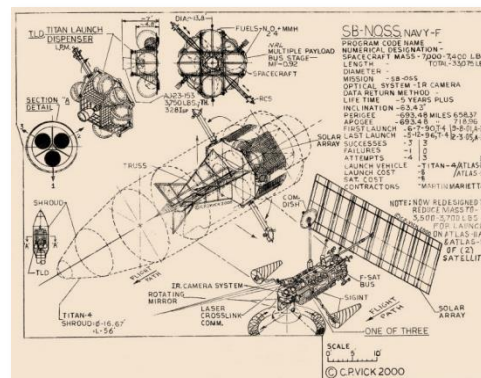
Kortene viser banerne over himlen for satellitterne NOSS 3-4 A og NOSS 3-4 C. Bemærk, at de to satellitters baner over himlen er parallelle og næsten ens. (Fra: Heavens-above.com)

På internettet kan man ved at lave en søgning på ordene "NOSS flare" finde flere videooptagelser af NOSS-satellitter, som blusser kortvarigt op. Eksempelvis har den spanske gruppe af astronomer "Extragalactic Astrophysics and Astronomical Instrumentation Group" (GUAIX) lavet en optagelse af to NOSS-satellitter, som kortvarigt blusser op til en lysstyrke svarende til Venus' og derefter forsvinder. Optagelsen stammer fra den 17. februar 2009 og kan ses på <http://guaix.fis.ucm.es/node/1191>

Et særligt kendetegn ved NOSS-satellitterne er, at de bevæger sig ganske langsomt. Hvis de derfor observeres over en kortere periode og i et område af himlen uden mange synlige stjerner, er det sandsynligt, at mange ikke umiddelbart vil lægge mærke til deres bevægelse. Dette kan være forklaringen på, at de fleste af observatørerne fortæller, at lysene stod stille. Det skal dog i den sammenhæng bemærkes, at observatørerne fra Saksøbing berettede om en bevægelse mod øst, hvilket stemmer fint overens med NOSS-satellitternes bane på himlen.

På denne baggrund vil vi i SUFOI vurdere, at observationerne fra det sydsjællandske, Møn og Lolland-Falster med stor sandsynlighed skyldes to NOSS-satellitter, som kortvarigt er bluset op i lysstyrke. Det er i øvrigt første gang, at vi har registreret NOSS-satellitter som forklaring på observationer, hvilket også på denne måde gør denne sag til noget særligt.

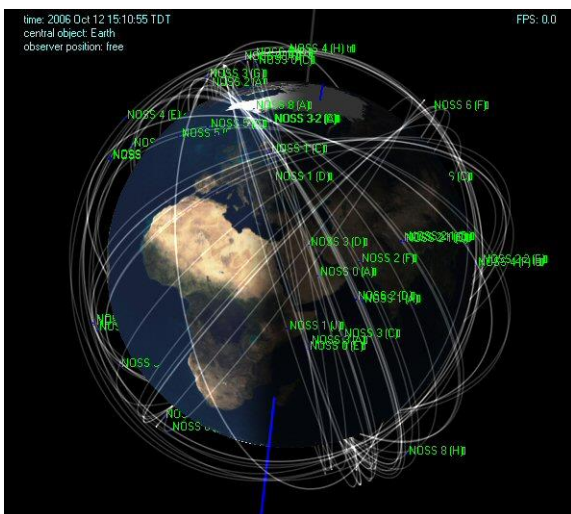

På dette foto ses lyssporene efter den kortvarige opblussen af lyset fra to NOSS-satellitter. Der er tale om en langtidseksponering foretaget af GUAIX i Madrid. Bemærk, at satellitternes baner før og efter den ca. 45 sekunder lange opblussen ikke er synlige på billedet. Lyset i midten af billedet er stjernen Sirius. (GUAIX, <http://quaix.fis.ucm.es/node/1191>)

Links

- Find Tim Printys nyhedsbrev *SUNlite* her: <http://www.astronomyufo.com/UFO/SUNlite.htm>
- Hjemmesiden for den spanske astronom-gruppe GUAIX: <http://guaix.fis.ucm.es/>
- Læs mere om NOSS-satellitterne på Wikipedia: http://en.wikipedia.org/wiki/Naval_Ocean_Surveillance_System

(Kilde: http://sattrackcam.blogspot.dk/2006_10_01_archive.html)

Intet nyt under Solen

Af Thomas Brisson Jørgensen

Det synes nærmest at være blevet en kliché, at henvise til "kinalamper" som mulige årsager bag flere nutidige ufooplevelser. Men disse har ikke desto mindre taget fusen på selv de mest skarpe og kritiske iagttagere, igennem mange år – og fortsætter med at gøre det. Men hvor langt tilbage kan man egentlig finde historier om kinesiske lamper over Danmark, der har narret folk til at tro, at de observerede noget endnu mere eksotisk? Faktisk et godt stykke længere end de fleste er klar over.

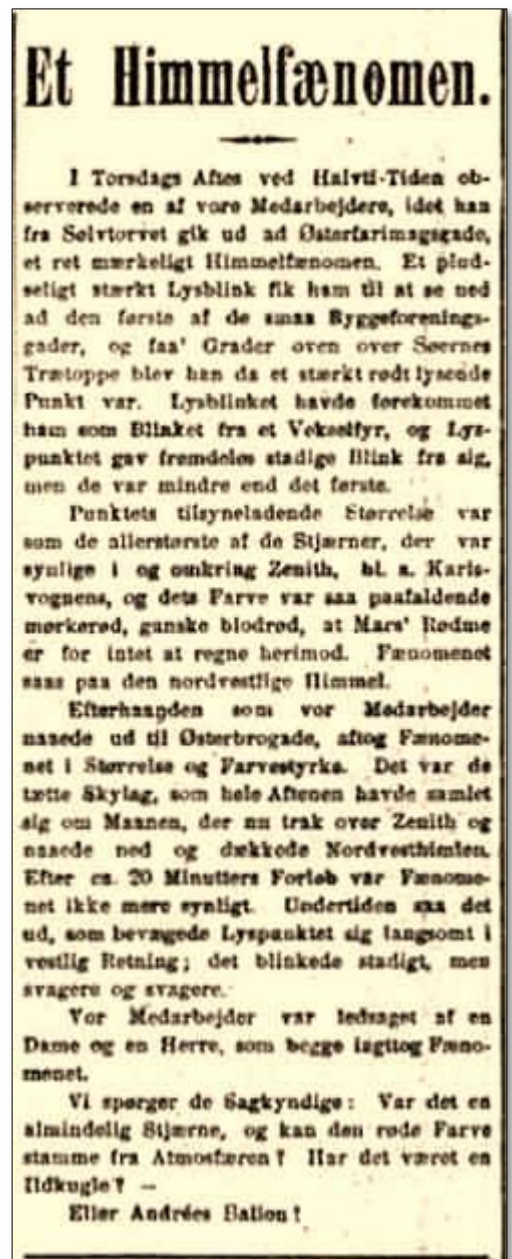
Da jeg for noget tid siden fandt to artikler fra *Politiken* den 10. og 12. oktober 1897 i Det Kongelige Biblioteks mikrofilmsamling om en tidlig "lampesag", slog det mig, hvor meget af indholdet stadig er aktuelt. Udover et par åbenlyst tidstypiske detaljer fremstår artiklerne stort set på samme måde, som de ville i dag.

Et himmelfænomen

I torsdags aftes ved halvti-tiden observerede en af vore medarbejdere, idet han fra Sølvtorvet gik ud ad Østerfarimagsgade, et ret mærkeligt himmelfænomen. Et pludseligt stærkt lysblink fik ham til at se ned ad den første af de små byggeforeningsgader, og få grader over Søernes trætoppe blev han da et stærkt lysende punkt var. Lysblinket havde forekommet ham som blinket fra et vekselyr, og lyspunktet gav fremdeles stadige blink fra sig, men de var mindre end det første.

Punktets tilsyneladende størrelse var som de allerstørste af de stjerner, der var synlige i og omkring zenith, bl.a. Karlsvognen, og dets farve var saa påfaldende mørkerød, ganske blodrød, at Mars' Rødme er for intet at regne herimod. Fænomenet saas paa den nordvestlige himmel.

Efterhånden som vor medarbejder naaede ud til Østerbrogade, aftog fænomenet i størrelse og farvestyrke. Det var de tætte skylag som hele aftenen havde samlet sig om månen, der nu trak ovder zenith og naaede ned og dækkede nordvesthimlen. Efter ca. 20 minutters forløb var fænomenet ikke mere synligt. Undertiden så det ud, som bevægede lyspunktet sig langsomt i vestlig retning; det blinkede stadigt, men svagere og svagere. Vor medarbejder var ledsaget af en dame og en herre, som begge iagttog fænomenet. Vi spørger de sagkyndige: Var det en almindelig stjerne, og kan den røde farve stamme fra atmosfæren? Har det været en ildkugle? – Eller Andréas ballon!

"Himmelfænomenet" afsløret

Det viser sig at adskillige mennesker i torsdags aftes har iagttaget det røde lyspunkt, vi omtalte i søndags, ude over Nørrebro. Alle har med undren spurgt sig selv, af hvad art fænomenet vel kunde være. En stjerne er jo ikke blodrød, en planets bevægelse er ikke synlig for det blotte øje, og en ildkugle har jo en anderledes fænomenal fart, end nævnte lyspunkt havde.

Hvilken mulighed er der da tilbage, når man heller ikke kunde regne med Andréés ballon?

Vi kan i dag løse gåden. Forskellige abonnenter underretter os om, at de selv så det besynderlige syn. Da de så løb i den retning, hvor fænomenet "stod" på himlen, nåede de Fælleden bag Blegdamsvejen.

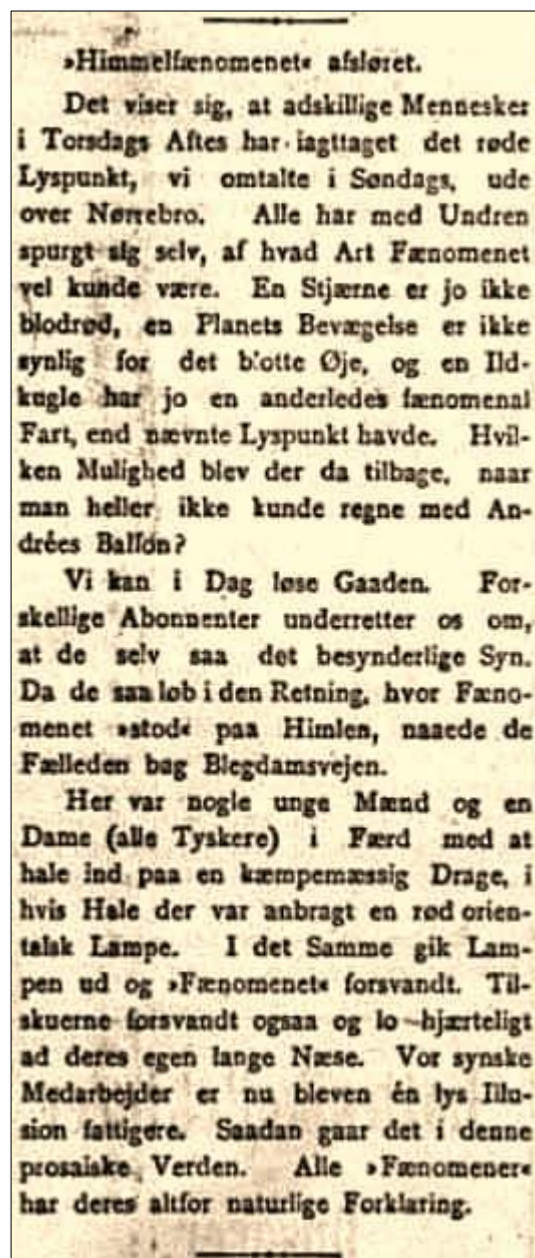
Her havde nogle unge mænd og en dame (alle tyskere) i færd med at hale ind på en kæmpemæssig drage, i hvis hale der var anbragt en rød orientalsk lampe. I det samme gik lampen ud og "fænomenet" forsvandt. Tilskuerne forsvandt også og lo hjerteligt ad deres egen lange næse. Vor synske medarbejder er nu bleven en lys illusion fattigere. Sådan gaar det i denne prosaiske verden.

Alle "fænomener" har deres altfor naturlige forklaring.

"Andréés ballon", der omtales i begge artikler, er en henvisning til svenske Salomon August Andrée, der i juli samme år havde begivet sig ud på en meget omtalt og opsigtsvækkende ballonekspedition til Nordpolen. Man havde ikke hørt noget fra Andrée og hans besætning siden ekspeditionens begyndelse, og der gik derfor mange historier om hvad der kunne være hændt dem.

Først 33 år efter fandt man ud af, at de var styrtet ned på den ubeboede ø Kvitøya i det nordøstlige Svalbard, efter bare få dage i luften. Ekspeditionens medlemmer kom sig over styrtet, men var fuldkommen uforberedte på de vejrforhold, der fulgte med vinteren i Svalbard, hvilket resulterede i deres død i oktober 1897. Men eftersom ingen endnu vidste dette, figurerede mysteriet om Andréés ballon livligt i folks bevidsthed og blev altså således sat i forbindelse med mindst én tidlig ufo-sag.

1897 var udover at være et "ballon-år", om noget også et luftskibsår. Der var siden vinteren 1896 dukket stadig flere rapporter op om mystiske luftskibe, primært i USA, men også i andre lande. Mange ufologer er i dag enige om at 1896-97 sagerne konstituerede den første rigtige "ufobølge", da den havde stort set alle de elementer der optrådte i senere "bølger". Se eksempelvis Flemming O. Rasmussens bog *UFO-bølger*, der kan læses på adressen www.sufoi.dk/e-boger/hefter/Ufo-bolger.pdf og side 20-29 i [UFO-styrt](#).

Det er stadig uvist, hvor mange af historierne om luftskibe, hvis overhovedet nogen, fandt vej til de danske aviser i denne periode. Men det var under alle omstændigheder en tid, hvor folk var opmærksomme på, at der kunne observeres flere nye og anderledes genstande på himlen end nogensinde før, hvilket utvivlsomt fik rigtig mange til at vende blikket opad. Sager som ovenstående giver derfor et rigtig godt fingerpeg om, hvordan fantasi og mytedannelse kommer ind i billedet i forbindelse med ældre observationer af ukendte himmelfænomener i Danmark. Det er derfor både interessant som en historisk begivenhed, men også rent sociologisk, fordi man ved en sammenligning med nyere, lignende sager, opdager, at der på mange måder intet nyt er under Solen.

Anonyme henvendelser

Af Ole Henningsen

Med mellemrum modtager vi i Skandinavisk UFO Information forskelligartede henvendelser fra mennesker, der af den ene eller anden grund ønsker at være anonyme. Generelt ser vi i SUFOI ingen synderlig grund til at anvende tid på henvendelser fra mennesker, der ikke ønsker at stå ved deres meninger.

Med hensyn til rapportarbejde er de personlige oplysninger nødvendige, hvis SUFOI får brug for at kontakte observatøren/fotografen med henblik på uddybende oplysninger eller efterfølgende give en forklaring på det set. Som det fremgår af vor hjemmeside, bliver alle oplysninger behandlet fortroligt og ikke videregivet til udenforstående. Det har altid været SUFOI's politik, at observatører kunne være anonyme, hvis de ønskede det. Generelt videregiver SUFOI derfor heller ikke observatørers navne eller kontaktdata til fx pressen uden observatørens forudgående tilladelse. Man vil også se, at de observationer og de fotosager, der omtales i *UFO-Mail*, kun indeholder navne m.v., hvis de i forvejen fremgår af eksempelvis medieomtale.

Fra en "anonym" person, der også anfører en falsk adresse, falsk mailadresse, falsk tlf.nr. m.v. er modtaget denne henvendelse:

Jeg ønsker kun at berette min observation, så længe jeg kan være anonym. Er dette, muligt?
 Jeg har også film på mobilen, dog i ringe kvalitet.
 Min observation er svær at bortforklare, om ikke umulig. Det er ikke luftballoner, der er flere vidner.
 Jeg så helst, at det var noget her fra jorden, men det er ikke tilfældet. Med mindre de kan ophæve tyngdekraften og bevæge sig på himlen uden lyd, og som det passer dem.
 Den ene oplevede jeg som meget stor, på størrelse med fuldmånen. Den dukkede pludselig op og kom i min retning. De lyste alle orange/gult. Jeg kender droner, og hvad der ellers kan købes af flyvende ting i dag. Det var IKKE noget lavet af en gut fra vores kanter. De fløj i et langsomt kontrolleret tempo synkront, og også uafhængigt op og ned. Da den store dukkede op tæt på mig, gik jeg i panik og løb ind efter min kæreste, der sov, hun nåede kun at se en længere væk, da vi kom tilbage.
 Mine forældre har for nogle uger siden været på besøg (de sover i deres medbragte autocamper) og fortalte mig lidt i sjov, at de havde set ufoer, men slog det hen i, at det måtte være nogle der styrede dem, en form for legetøj.
 Nu har jeg selv set dem, samme sted, og det er IKKE legetøj, med mindre Bruce Wayne bor i nabolaget ...
 Jeg, vil kun berette mere, hvis jeg bliver taget seriøst, jeg er ganske begavet, og kan godt bedømme, hvad der er fra vore kanter, og hvad der ikke er.
 I får min opmærksomhed ved at skrive på jeres side.

Kommentar

Vi er ikke i tvivl om, at vedkommende har haft en speciel oplevelse, som har gjort et stort indtryk. Men videoen er ikke fremsendt til SUFOI's Fotoafdeling til undersøgelse. Og måske burde der ikke være nogen synderlig grund til at undersøge en sådan videooptagelse, der efter fotografens opgivelse er lavet med en mobil og af ringe kvalitet, samt de forskellige udsagn taget i betragtning. I den forbindelse skulle vi måske pointere, at SUFOI's Rapportafdeling og Fotoafdeling ikke "bortforklarer", men forsøger at forklare årsagen til observationer og fotooptagelser.

Observatøren har åbenbart helt tjek på alt, hvad det absolut ikke kan være. Det kan så være lidt svært at tage alle udsagnene helt alvorligt.

Hvis fotografen med "anonymitet" mener, at vi i SUFOI ikke må vide, hvem vedkommende er, så har en sådan henvendelse ikke så megen seriøsitet i sin henvendelse, at vi kan anvende i forvejen sparsomme ressourcer på vedkommendes "opmærksomhed". Det har ingen interesse og bringer ikke efterforskning og forståelse af ufooplevelser videre.

Exopolitik

I denne udgave af *SUFOI Årsrapport* kan vi med venlig tilladelse fra Redstar Book og forfatteren Aaron John Gulyas bringe en artikel om exopolitik. Denne bevægelse forsøger at fremstå som nyskabende og moderne, men er ifølge Aeron John Gulyas grundlæggende gammel vin på nye flasker. Den bygger på de samme værdier og verdenssyn som 1950'ernes kontaktperson-bevægelse.

Af Aaron John Gulyas

I min fortsatte stræben efter at finde nye tilgange til udforskningen af de forskellige kulturelle elementer, som omgiver det paranormale, har jeg altid haft svært ved at trænge ordentligt ind på begrebet exopolitik (eller det skulle måske være "exopolitik", da man altid kan sætte fjollede, sproglige nydannelser i sarkastiske citationstegn) – en bevægelse inden for ufologien, som så dagens lys i begyndelsen af de tidlige 00'er, og som kom til at dominere subkulturen i det følgende årti. [1]

Aaron John Gulyas underviser i historie på Mott Community College i Flint, Michigan.

Jeg har hverken tid eller tålmodighed til at påtage mig at give en fuldstændig forklaring på fænomenet (selv om jeg omtaler parallelterne mellem det omtalte fænomen og den traditionelle kontaktperson-bevægelse i bogen *Extraterrestrials and the American Zeitgeist*). Men kort fortalt betegner exopolitik (jeg udelader citationstegnene – og føler mig generøs) sig som et nyt område inden for den politiske videnskab, og med ærke-exopolitiker Michael Sallas ord drejer det sig om, "studiet af de vigtigste politiske personer, politiske institutioner og begivenheder i forbindelse med ikke-jordisk liv". [2]

Ak ja. Hvor skal jeg så begynde? Jeg tror, at jeg vil begynde med begrebet "ikke-jordisk liv", for i exopolitikernes verden er det helt sikkert, at den slags liv findes. Jeg har ikke problemer med denne antagelse. Jeg tror, at det videnskabeligt, teoretisk, rationelt og irrationalt er muligt, at ikke-menneskeligt, intelligent liv findes, og at noget af det i virkeligheden kan stamme udefra. Dette er selvfølgelig definitionen

i videste forstand på begrebet "ikke-jordisk" ("extraterrestrial"). Exopolitik-bevægelsen bruger imidlertid en ekstrem snæver definition på "ikke-jordisk". Fx er der på Sallas hjemmeside en samling links under overskriften "Initiativer". Alle links fører til en protest-/ansøgningside, hvor folk kan give deres støtte til emner som "Støt det amerikanske senats undersøgelse af Ikes møde med ET" og "Hawaii-deklarationen om fredelige forbindelser med ikke-jordiske civilisationer".

Noget, der i særdeleshed fangede mit blik, var: "Vi har brug for dit samtykke". Det afveg fra de andre emner som fx "Erklæringen om en galaktisk frihedsdag" ("Galactic Freedom Day Declaration"). Ved at klikke mig igennem fandt jeg noget, der så ud til at være en telepatisk transmission fra menneskehedens "familie fra stjernerne". Hvem er den familie? Her er, hvad de påstår:

Vi er dem, som våger over jer, når det er nødvendigt, og hvisker til jer, at alt vil blive ok. Vi inspirerer og hjælper jer med udviklingen fra det usete, og dog er vi lige så virkelige som jer, på alle måder er vi jer. Vi er blot lidt mere spirituelt udviklede og teknologisk og socialt overlegne, da vi allerede har rejst ud ad den vej, I nu betræder. [3]

Det lyder bekendt, sagde jeg til mig selv. Jeg rejste mig fra stolen og gik hen til bogreolen, hvor jeg har bøger om det paranormale. Jeg tog et par bøger og skimmede dem. Disse bøger: *Project: Earth Evacuation* og *Ashtar: A Tribute* var "skrevet" af en kvinde, som kaldte sig for Tuella i 1980'erne [4]. Budskabet er stort set det samme – intergalaktiske venner, som engang var lige så skrækkindjagende, som vi er, er nu omgivet af menneskekærlighed. De har forbedret sig, det har vi ikke, og vi behøver deres hjælp. Det er selvfølgelig her, den "samtykkende" del kommer ind.

Som vi må forstå, så kan rumvennerne kun hjælpe os, hvis vi beder dem om det eller ønsker, at de griber ind. Det sker selvfølgelig pakket ind i formuleringer om fri vilje, fordi fri vilje er altafgørende ligesom i *Star Trek*, der af mennesker i det paranormale univers åbenbart betragtes som en dokumentarserie, hvor hovedpersonerne må overholde alle oprindeligt givne direktiver, med mindre plottet siger noget andet. De oprindelige direktiver er selvfølgelig dem, som den avancerede og velvillige (undtagen når den ikke er) Forenede føderation af Planeter følger, og derfor ikke må blande sig i mindre udviklede civilisationers affærer (undtagen når de gør det). Det fungerer på samme måde med rumvennerne, som der står i "Vi skal have dit samtykke"-teksten:

Ønsker du krig? Fattigdom? Sygdomme? Vold og lidelse? Eller ønsker du vækst, genopretning af naturen, nye energiformer og Jord-venlige teknologier? Ønsker du en 30 års-periode med fred og en balanceret udvikling på basis af menneskehedens medfødte integritet? Ønsker du, at vi, dine stjerneneboer og venner skal hjælpe dig med at afbøde de mest destruktive klimaforandringer i Jordens historie og vise dig og give dig og din verden nye modeller og systemer baseret på harmoniske principper, som balancerer befolkningens mål og planetens behov? Ønsker du at stabilisere din udvikling og verden, så den indgår i det guddommelige, denne nye æra med fred og lykke? Vi bønfaller dig om at bede om vores hjælp. Vi skal have dit samtykke. Vi må ifølge vores love ikke foretage os noget som helst, absolut intet, imod dig og din verden. [5]

Alt dette lyder selvfølgelig fornuftigt. Hvis jeg ser min søn lege ved siden af et bål, og han kommer tættere og tættere på flammerne, kan jeg virkelig ikke gøre noget som helst ved det, med mindre han tydeligt viser, at han behøver min hjælp. Hvilken slags far ville jeg være, hvis jeg påtvang ham min vilje, fik ham væk fra ilden og hjalp ham, hvad enten han ønskede det eller ej?

Børns Vilkår, en dommer, en jury og min kone kunne godt have meget forskellige meninger om min velmente respekt for min søns frie vilje. Denne forældre/barn- (eller avancerede/primitive-) model for vores påståede forhold til de ikke-jordiske, som exopolitik-bevægelsen lancerer, falder helt fra hinanden. I samme ånd som kaptajn James T. Kirk, der regelmæssigt overtrådte "de grundlæggende direktiver" i *Star Trek*, tror jeg ikke, at det at se passivt til, mens mindre-udviklede civilisationer udsletter sig selv, er etisk passende. Og dog ser det ud til, at det er det, aliens gør.

Den upassende og inkonsekvente forældre-barn-analogi er langt fra den eneste ting, som irriterer mig, når det drejer sig om exopolitik-bevægelsen. Der er også en dybtgående og frustrerende naivitet, som dominerer de fleste af deres diskussioner. Deres ubekymrede accept af enhver beretning fra hvem som helst, blot den passer med deres forudindtagne holdninger og tro, grænser ofte til det latterlige. Et eksempel er en få år gammel internetmeddelelse med titlen "Første årsdag for erklæringen om ophør af hemmelige aftaler med ikke-jordiske" (7. august, 2009):

For nøjagtigt et år siden fremlagde en gruppe borgere en Erklæring, som skulle gøre en ende på de påståede hemmelige, officielle aftaler om ikke-jordisk liv. På baggrund af førstehåndsudsagn fra et antal whistleblowers og civile leverandører hævder Den Galaktiske Frihedsdags Erklæring, at aftaler vedrørende ikke-jordisk liv i al hemmelighed er blevet indgået af en række regeringsgodkendte styrelser, departementer og firmaer. I visse tilfælde involverer disse aftaler avancerede ikke-jordiske civilisationer, hvis eksistens ikke er blevet afsløret for offentligheden. Den 8. august 2008 samledes borgere og private foreninger rundt om på kloden til møder og begivenheder, hvor man forlangte et stop for sådanne aftaler. En sammenslutning af foreninger fra Hawaii, USA, Canada, Storbritannien, Spanien, Sydafrika og Hong Kong stod formelt bag Erklæringen og søsatte en online-underskriftsindsamling, der på nuværende tidspunkt har 2.000 underskrifter. Erklæringen stadfæster en række menneskerettigheder mht. ikke-jordisk liv, deriblandt den "naturlige ret for alle personer til at have en sikker og åben kontakt med ikke-jordiske besøgende og til at involvere sig i ikke-officielt diplomati". Hvis ikke-jordiske civilisationer besøger Jorden, har alle privatpersoner en naturlig ret til at være i kontakt med sådanne besøgende, og denne ret er så vigtig, at den kræver en form for lovmæssig anerkendelse. [6]

Deres anmodning drejede sig om at få en afslutning på "de påståede" hemmelige aftaler. Der blev ikke fremlagt nogen fakta her (eller i noget andet exopolitisk dokument). En vigtig sætning dukkede dog op i andet afsnit: den "naturlige ret for alle personer til at have en sikker og åben kontakt med ikke-jordiske besøgende og til at involvere sig i ikke-officielt diplomati". Findes der overhovedet noget, der hedder ikke-officielt diplomati? Dictionary.com definerer ordet "diplomati" som:

1. forhandlinger og andre relationer mellem lande udført af regeringseksponenter.
2. de videre forløb i sådanne forhandlinger.
3. evnen til at gennemføre en forhandling eller håndtere folk osv., så nag undgås. Takt: Bordplaner kræver ofte en vis form for diplomati. [7]

I bedste fald kan jeg gå med til, at punkt 3 passer på "ikke-officiel" brug af begrebet. Et jordnært eksempel er, at hvis jeg taler med en person fra Rusland, taler jeg med nogen fra Rusland – jeg er ikke indblandet i nogen form for diplomati. Exopolitikerne vil naturligvis ændre fokus og problematisere spørgsmålet om, hvorvidt offentligheden bør gøres bekendt med disse påståede besøgende eller ej. Det er virkelig et godt spørgsmål, men er det det bedste spørgsmål?

Den ene lejr svarer ”ja!“, hovedsagligt fordi nogen (men ikke alle) ”whistleblowers“ har fortalt dem, at de besøgende er fra den venlige del af en galaktisk føderation, som er her for vores bedste. Andre siger ”nej!“, fordi de frygter, at de besøgende er dæmoner (eller som Russ Dizdar kalder dem, homo satanas) – eller, hvis ikke dæmoner, så helt sikkert onde væsener meget nært beslægtet med Lear/Cooper/Krill-bortførelsessagerne og kvægmishandlings-fantasierne fra 1980'erne og 1990'erne.

I begge disse svar antager man, at de besøgende er fremmede fra andre planeter (eller en spirituel dimension i tilfælde af en ”kristen“ fortolkning af fænomenet). Det lader ikke til at være gået op for hverken exopolitikerne/rumvennerne eller de para-evangeliske yderliggående, at det ikke drejer sig om det, de tror, det gør. Selvfølgelig kan de, ligesom alle os andre til en hvis grad, med vilje undgå at se på de informationer eller ideer, der modsiger deres grundlæggende opfattelser.

Når vi i sidste ende ser på de mange, mange facetter af disse fænomener og gennemgår rapporter og resultater i stedet for bare at holde os til dem, vi er enige i, vil vi måske opdage, at spørgsmålet ikke drejer sig om, hvorvidt vi skal have lov til at tale med de besøgende eller ej, eller om vi må indgå i en slags diplomati med dem, men snarere om begrebet ”diplomati“ giver mening i denne sammenhæng. Det må være som at gå ind i en diplomatisk debat med en tornado eller et tordenvejr; det kan blive lige så frugtesløst som at bede myggene om at lade være med at stikke os.

Lige gyldigt hvad det så end er, så vil det ikke vise sig at være det, vi forventer. Uanset hvad de eller det repræsenterer, så vil det gøre vores forventninger til skamme.

Men hvad nu, hvis alle exopolitikernes påstande var sande? Hvilken slags verden ville vi så leve i? Analyser af exopolitik-fænomenet har fået mig til at konkludere, at bevægelsen i højeste grad repræsenterer et kontaktpersons-verdensbillede set gennem post-Watergate og post-Church Committee kynisme og paranoia [8]. Som et tankeeksperiment bliver exopolitik-bevægelsen imidlertid mere interessant.

Exopolitikerne var for eksempel meget begejstrede over valget af Barack Obama i 2008. Som amerikaner af blandet etnisk herkomst, og fordi han lovede åbenhed, gennemsigtighed og ændringer, virkede han (i det mindste på exopolitik-entusiastene) som den ideelle politiker til at afsløre ”sandheden“ om de ikke-jordiskes tilstedeværelse i verden. John Podesta, tidligere administrationschef i Clinton-administrationen, som stod for Obamas overgangsteam efter valget i 2008, var en kendt fan af *The X-files*, hvilket blev opfattet som et tegn på, at Obama var den mand, som formelt ville afslutte årtiers lange sløringspolitik. Det samme gjaldt, da Obama ansatte Podestas forgænger, Leon Panetta (Clintons stabschef), som direktør for CIA. [9]

Lad os forestille os et alternativt univers, hvor Obama endelig anerkender de ikke-jordiskes tilstedeværelse blandt os – afsløringsøjeblikket, som exopolitik-bevægelsen har ventet på. I denne verden ville Obama få dage efter sin indsættelse tale til hele kloden fra FN. Her vil han afsløre det lange samarbejde mellem USA og de ikke-jordiske. Han vil komme ind på historien bag sløringspolitikken og den lange række af fantastiske teknologier, som USA og supermagter som Rusland, Storbritannien, Frankrig og Kina måske har hamstret. Det vil være en mesterlig tale, da Obama er en fortrinlig taler, men konsekvenserne vil være noget anderledes end det, som exopolitikerne kunne forvente.

Frem for at forene det amerikanske folk og resten af verden deler kendskabet til ikke-jordisk liv yderligere klodens befolkninger. Den gamle klicheagtige frygt for, at de religiøse amerikanere vil være ude af stand til klare denne viden, viser sig at være ubegrundet. Den romersk-katolske kirke, protestanter, jødiske autoriteter og førende islamistiske lærde vil hurtigt indlemme denne viden i deres verdensanskuelse. Fundamentalistiske protestanter er mest optaget af de missionerende muligheder, og hvordan de kan få deres mega-kirker markedsført over for de fremmede. Nej, splittelsen er politisk.

De republikanske ledere vil hurtigt kaste sig over præsidentens tale og påpege, at han brugte mere tid på at give den republikanske administration skylden for sløringen i stedet for selv at tage et ansvar for den demokratiske administrations handlinger. Landets indbyggere vil allerede være bekymrede for, hvilken indvirkning ET's teknologi vil have på deres job. Fortalere for en mere restriktiv indvandringspolitik vil have helt andre bekymringer. Journalister på både højre- og venstrefløj og kommentatorer vil spekulere over timingen i erklæringen. Forsøger den nye præsident simpelthen på at flytte opmærksomheden bort fra den truende finanspolitiske krise? Andre steder på kloden vil politiske ledere, som er blevet holdt udenfor, være i oprør.

Kort fortalt tror jeg helt ærligt ikke, at den overvældende erklæring om de ikke-jordiskes eksistens og vores nations årtier lange fortielse af denne sandhed vil skabe en så dramatisk ændring i vores liv, som nogen tror. Tilliden til vores regering og vores religiøse institutioner vil ikke blive undermineret (i det mindste ikke mere end deres egne handlinger ofte har været årsag til). De politiske skænderier vil ikke ophøre. Vores teknologis hurtige udvikling er allerede ved at føre os ind på ukendte områder.

Aliens kan rent faktisk gå hen og blive et antiklimaks. Før eller siden vil en eller anden initiativrig computerguru lave en "app", som kan kommunikere med vores rumvenner via din iPad. Det vil resultere i en syndflod af tekster skrevet af fortrukne unge studerende på diverse studentbarer og overbevise rumvennerne om, at der ikke er noget håb for os.

Det er faktisk allerede et stridspunkt. Exopolitikerne er endnu ikke kommet med så meget som skyggen af et bevis på vores rumvenners eksistens, hvilket jeg finder meget sigende. Deres insisteren på menneskelignende ikke-jordiske er frustrerende, og deres politikker er naive. På den anden side ser jeg et område, som har store muligheder for at virke som et springbræt for granskning og undersøgelse af vores egne jordiske, politiske systemer, som er både bizarre nok og helt ude af kontrol, også uden at bringe rumfolk på banen.

Noter

1). De facto grundlæggerne af bevægelsen er Alfred Webre og Michael Salla. Angående Webre se www.exopolitics.com og hans bog *Exopolitics: Politics, Government, and Laws in the Universe* (2005). Salla har en ph.d i statskundskab fra University of Queensland, Australien, og en M.A. i filosofi fra University of Melbourne. De to blev uvenner i begyndelsen af 2011 over nogle påstande fremlagt af Andrew Basiago, som Webre bakkede op om, men som Salla satte spørgsmålstegn ved. Basiago hævdede, at han havde været på Mars. Salla mente, at Basiago var "offer for hjernekontrol" og havde "fået til opgave at manipulere Webre". Se Michael Sallas "[Erklæring om Alfred Webre og hans rolle i Exopolitics](#)", 27. januar 2011. For yderligere information se Sallas hjemmeside www.exopolitics.org, og hans bog *Exopolitics: Political Implications of Extraterrestrial Presence* (Dandelion Book 2004).

2) Salla, www.exopolitics.org.

3) "[We Need Your Consent](#)", Petition Online

4) Tuella, *Project: World Evacuation by the Ashtar Command* (Guardian Action Publications, 1987); Tuella, *Ashtar: A Tribute* (Guardian Action Publications 1987)

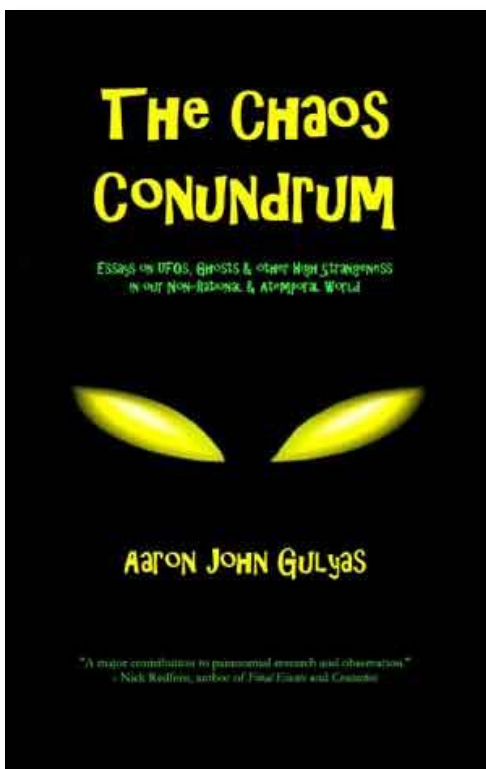
5) "We Need Your Consent", Ibid.

6) Michael Salla, "[First Anniversary of Declaration to end secret extraterrestrial agreements](#)", *Honolulu Exopolitics Examiner*, 7. august 2009

7) ["Diplomacy"](#), Dictionary.com

8) "Church Committee" var en komite i det amerikanske Senat nedsat i 1975 for at undersøge påstande om misbrug i en del af den føderale efterretningstjeneste og andre tjenester. Komiteen afdækkede beviser på alt fra illegale aflytninger til CIA's planer om snigmord, og har lige siden givet masser af brændstof til konspirations-paranoiaen ud fra præmisserne, at hvis det her er, hvad vi ved, at regeringen har gang i, hvad så med det, der stadig er hemmeligt? Se: "Senate Select Committee to Study Governmental Operations With Respect To Intelligence Activities", ["Final Report of the Select Committee to Study Governmental Operations With Respect to Intelligence Activities"](#), 94th Congress, 2nd Session, No. 94-755 (1976).

9) Michael Salla, ["Obamas valg af CIA-direktør signalerer en fornyet indsats i afsløringen af CIA's X-Files"](#), Exopolitic.com, 7. januar 2009. Salla forudsiger, at "Valget af Panetta som CIA direktør signalerer, at Obama-administrationen også er interesseret i en deklassifikation af filer om ufoer. Panetta vil være spydspids for dette pres, som Obama-administrationen vil lægge på CIA for at frigive de dybeste hemmeligheder – CIA's X-Files". Men ak, det gik ikke helt som forventet.

Excerpted with the permission of [Redstar Books](#) and [Aaron John Gulyas](#). "Exopolitik" er et uddrag fra bogen: [The Chaos Conundrum - Essays on UFOs, Ghosts & Other High Strangeness in our Non-rational & Atemporal World](#), 145 sider, Redstar Books 2013. Essayet er oversat af Flemming O. Rasmussen/kmh

Læs mere...

Vi har i *UFO-Mail* tidligere anmeldt Aaron John Gulyas' glimrende bog [Extraterrestrials and the American Zeitgeist: Alien Contact Tales Since the 1950s](#) - og desuden omtalt exopolitik-bevægelsen, bl.a. i artiklerne [Afsløringer i massevis](#) og [Hedeslag på Islands Brygge](#).

Frederik Uldall er stifter og formand for den danske gren af exopolitik-bevægelsen. Han har skrevet bogen *Liv i universet*, som tidligere er anmeldt i *UFO-Mail*: [En ulv i fåreklæder](#).

SUFOI's Fotoafdeling

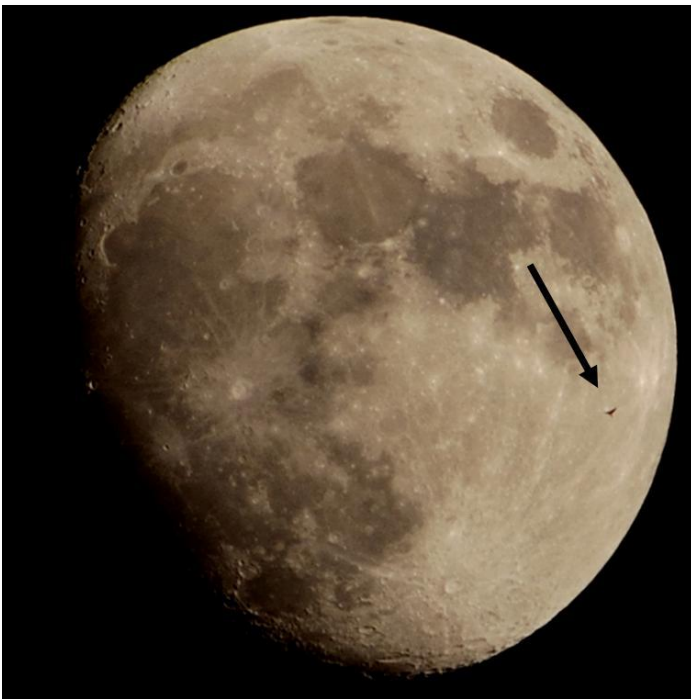
Af Ole Henningsen

Antallet af fotosager modtaget af SUFOI's Fotoafdeling til nærmere undersøgelse ligger under sidste års niveau, da der p.t. er modtaget 39 fotos eller videooptagelser sammenlignet med de 61 fotosager, der på samme tidspunkt var registreret for 2013. En stor del af fotosagerne skyldes stadig opsendelse af små varmluftballoner. Myndighederne har i 2014 indskærpet reglerne for flyvning med disse balloner. Reglerne gør i realiteten opsendelse af de fleste små ballontyper ulovlige. Andre modtagne fotos er i genren "små mørke aftegninger", der først er opdaget, når billederne er lagt over og gennemset på pc-skærmen. Disse

aftegninger skyldes som oftest fugle eller insekter tæt på kameraet, men så små i pixels, at mange af dem efter en nærmere gennemgang må rubriceres under kategorien "utilstrækkelige data".

Selv om der ikke kan gives en 100 % sikker identificering af en lille aftegning på et billede, der ikke er observeret under eksponeringen, medfører det dog ikke, at et sådant foto kan rubriceres under kategorien "uidentificeret". Dem er der til gengæld heller ingen registreringer af for 2014. En sag fra Brønshøj den 11. april 2014 skilte sig ud og skal her kort opsummeres. Den oprindelige fotoanalyse fylder 34 sider.

Tycho Brahe Planetarium i København modtog i april måned et foto og en mail med følgende spørgsmål: "Kan I be-/afkræfte om det er en rumfærge eller lignende jeg har fået med i højre nederste side af Månen?". Planetariet videresendte fotoet til SUFOI til nærmere undersøgelse.

Billedet af Månen er taget den 11. april 2014 kl. 21.22 fra Brønshøj. Ovenfor ses en kraftig udsnitsforstørrelse. Fotografen bemærkede intet usædvanligt under fotograferingen og opdagede først den lille mørke aftegning i højre side af Månen, da billedet blev studeret nærmere efter overførsel til computeren.

Fotografen tog kun det ene foto af Månen den pågældende aften, så der var ikke andre billeder at sammenligne med. Det kunne hurtigt afkræftes, at der var tale om en rumfærge – på trods af den måske umiddelbare lighed. De amerikanske rumfærger, der sørgede for forsyninger til Den internationale Rumstation, ISS, blev taget ud af drift allerede den 21. juli 2011, hvor Atlantis (STS-135) blev den sidste i rummet og landede sikkert på Kennedy Space Center i Florida.

Efter at have fastslået den nøjagtige position for optagelsen og korrigeret til det rette tidspunkt, så er svaret entydigt, at der ikke er tale om en satellit – ej heller ISS, der dog var at se på aftenhimlen den pågældende dato, men hverken tid eller position matchede. En animation af det originale foto med indsættelse af ISS, der passerer foran Månen, taget fra andre optagelser fundet på nettet og indsat af SUFOI's fotokonsulent Hanne Fransen, kan for sammenligningens skyld ses i [UFO-Mail](#) nr. 183.

Kunne der evt. være tale om et fly helt tilfældigt fotograferet i en speciel vinkel foran Månen? Eneste fly i "fotoretningen" og tracked af FlightRadar24 (Radar F-EKB11) kl. 19.23 UTC er en Airbus A319-111, der befinder sig i en højde på 10.965 m med en fart af 843 km/t på en sydvestlig kurs. Dette fly set fra Brønshøj befinder sig ca. 5° over horisonten, medens Månen rent faktisk var i en højde af 35°. Der var altså ikke tale om et almindeligt trafikfly (med transponder).

Fotokonsulent Karsten Bomholt gør i den forbindelse opmærksom på, at der heller intet som helst spor af udstødningssgasser eller lignende er på de kontrastforstærkede billeder, der er gennemgået. Karsten Bomholt henviser endvidere til et lignende billede (video), hvor Leonardo Calda fra Brasilia havde sat sit kamera op for om muligt at fotografere en japansk efterretningssatellit, IGS 7A, der efter beregningerne kunne passere foran Månen. Den efterfølgende konklusion var dog, at det med næsten 100 % sikkerhed ikke er en satellit, men derimod en fugl eller en flagermus, der som en lille mørk aftegning passerer foran Månen på hans optagelse. Se [SpaceWeather](#) den 15. maj 2014.

Det var en naturlig antagelse fra starten at se på, om der kunne være tale om en tilfældigt forbipasserende fugl. Faktisk blev der fundet en fuglesilhuet på nettet, der lignede den mørke aftegning ret godt, en fiskehejre. En af SUFOI's andre fotokonsulenter, Flemming Jensen, spørger i sin kommentar til sagen til dybdeskarphe i billedet af "objekt" contra Månen. Altså om en fugl ville kunne være så detailskarp, hvis den befandt sig i skudlinjen teleskop/Månen. Med andre ord, hvis teleskopet var stillet skarpt på Månen (dvs. uendeligt), hvor langt borte skulle en genstand så være for også at stå med relativ skarp kontur? Umiddelbart var der måske ikke pixels nok i billedet til at sige noget seriøst om dybdeskarphe. Men fotokonsulent Karsten Bomholt anfører bl.a., at svaret kan findes i et begreb, som inden for optik og fotografi kaldes hyperfocaldistancen og fortsætter sin udredning:

Nærmere bestemt er hyperfocaldistancen den afstand, et objekt som minimum skal befinde sig i, såfremt det skal afbildes skarpt, når kameraets objektiv er indstillet på uendeligt. Denne afstand er bestemt af objektivets brændvidde, den anvendte blændeåbning samt den største tilladte spredningskreds. Fotografen anvendte et Nikon D5200 kamera. Ifølge fabrikantens specifikationer har det 24,1 MegaPixel med en sensor på 23,5×15,6 millimeter, og spredningskredsen angives til 0,02 millimeter. Billedet af Månen blev optaget med 300 mm brændvidde og blændeåbning 5,6. Desuden formodes det, at afstanden er stillet på ∞ . Når disse tal sættes ind i en formel for beregning af den nævnte "hyperfocaldistance", fås en afstand på 803 m, men et objekt i en afstand af det halve heraf vil stadig se rimelig skarp ud. Det kommer helt an på, hvor store krav man stiller til skarpheden, dvs. hvordan man definerer spredningskredsen. Standarden blev i sin tid sat til 1/30 millimeter, fordi det svarer til et normalt øjes opløsningsevne. Objektet fremstår ikke knivskarpt, og befinder sig derfor indenfor hyperfocaldistancen. Uskarpheden kan naturligvis også skyldes objektets bevægelse, men med en eksponeringstid på 1/640 sekund er det ikke sandsynligt.

Ved gennemgang af fuglesilhuetter på nettet blev der til sammenligning fundet en silhuet, der havde en rimelig lighed med den mørke aftegning, en fiskehejre. Tv. ses fotoet af fiskehejren, i midten en formindsket mørk udgave af samme og th. den skarpest mulig udgave af den mørke aftegning foran Månen.

SUFOI's fotokonsulent Karsten Bomholt siger videre i sin redegørelse:

Uskarphe­den på det af­bilde­de objekt skyldes natu­rligvis også dets lille størrelse. På det originale billede fylder Månen 665 pixels, medens objektet kun har en bredde på ca. 15 pixels, hvilket umuliggør en helt skarp gengivelse.

Ligheden med billederne fra *SpaceWeather* er så slående, at den første tanke om en forbiflyvende fugl ser ud til at holde vand. Men hvilken fugl kan det være? En morgen så jeg en flyvende fiskehejre på nogle hundrede meters afstand. Det, som slog mig, var, hvor stor fiskehejren faktisk så ud på trods af afstanden. På fotoet fylder objektet (fuglen?) ikke ret meget. Hvis det som foreslået (ud fra silhuet­ten­ens eksempel) kunne være en fiskehejre, må den derfor befinde sig i stor afstand.

På optagelsestidspunktet stod Månen 35° over horisonten. Afstanden til den var 395.000 kilometer, og den sås under en vinkel på $30,3' \approx 0,5^\circ$. På billedet fylder objektet omkring 1/50 af Månens diameter $\approx 0,01^\circ$. En så lille vinkel ligger under det menneskelige øjes opløsningsevne, og man ville ikke have bemærket objektet med det blotte øje, men kameraets teleobjektiv og den store opløsning på 24 MegaPixel er tilstrækkelig. En fiskehejre har et vingefang på 1,5-1,8 meter. På billedet er vingerne ikke fuldt udstrakte, så vi kan eksempelvis antage, at de i optagelsesøjeblikket har en spændvidde på én meter. Herefter kan afstanden beregnes ved hjælp trigonometri. Resultatet giver en afstand til objektet på 5,7 kilometer og objektets (fiskehejrens?) flyvehøjde bliver 3,3 kilometer. Hvis vi derfor i stedet antager, at der er tale om en lille fugl på måske 1/10 af fiskehejrens størrelse, giver det mere mening. Afstanden til den vil da i givet fald være knap 600 meter og højden over jordoverfladen 330 meter.

Konklusion

Den første reaktion på det modtagne billede i Fotoafdelingen var, at der kunne være tale om en fugl, der tilfældigvis passerede foran Månen i det korte interval for eksponeringen. Ideen om en fiskehejre dukkede op, da der blev fundet et foto på nettet, hvor silhuetten havde en vis lighed med den lille mørke aftegning – men kun medtaget som eksempel.

Det kan ikke med 100 % sikkerhed angives, hvad den lille mørke aftegning i realiteten viser, men detaljerede beregninger udført af SUFOI's fotokonsulent Karsten Bomholt, formand for Amatør-astronomisk Selskab Fyn, understøtter teorien om, at der med stor sandsynlighed har været tale om en mindre fugl, der tilfældigvis passerede Månen i det korte øjeblik, eksponeringen har varet.

I tilslutning til denne spændende fotosag kan der henvises til en ældre, interessant beretning fra 1946 om passage af flere legemer foran Månen. Observationerne er gjort af en af datidens kendte danske amatør-astronomer, dyrlæge P. Darnell, og er i [UFO-Mail nr. 183](#) gengivet i uddrag fra tidsskriftet *URANIA*, nr. 3, 1946. Hele artiklen "Et ejendommeligt Fænomen i Tilslutning til den forventede Meteorregn 9/10 1946" kan af specielt interesserede læsere rekvireres som pdf-fil ved henvendelse til Ole Henningsen, oleh@post1.tele.dk.

Nye bøger udgivet af SUFOI

I 2013 søsatte SUFOI bogserien *Fakta & Myter*, som behandler temaer, problemstillinger og oplevelser tilknyttet ufomyten. Det er ambitionen med *Fakta & Myter*, at hver titel bliver læserens jordbundne guide i en fascinerende, men forvirrende verden domineret af mystiske beretninger, konspirationsteorier og halve sandheder. Alle titler i serien er produceret i A4 i farveprint og velillustrerede.

I 2013 udkom

Area 51, 61 sider. Bestillingsnummer B-080. **Kr. 89,-**

Flyvebasen Area 51 i Nevadas knastørre ørken er omgærdet af mystik og har i mange år været genstand for alle mulige gætterier og konspirationfantasier. Hvad foregår der egentlig her langt ude i ingenting? Det vrirler med rygter om aliens, fremmede rumskibe og andet mystisk.

Roswell, 59 sider. Bestillingsnummer B-081. **Kr. 89,-**

”Noget” styrtede med sikkerhed ned i sommeren 1947 ved byen Roswell i New Mexico, og det amerikanske militær mørkelagde øjeblikkeligt hændelsen. Hvad var det egentlig, og hvordan har Roswell-myten udviklet sig?

Aliens, 44 sider. Bestillingsnummer B-082. **Kr. 89,-**

Hvad siger videnskaben om ufobortførelser? Hvad får personer til at tro, at de har været bortført af aliens? Og hvad skete der egentlig en septemberrat i 1961 med ægteparret Betty og Barney Hill?

Nærkontakt, 53 sider. Bestillingsnummer B-083. **Kr. 89,-**

Denne bog handler om det, som mange ufoentusiaster har kaldt ufomytens kerne: Nærobservationer. Når et mystisk objekt eller flyvende fartøj opleves meget tæt på af et eller flere vidner og endda nogle gange opleves i forbindelse med fremmede væsner eller aliens, kan vidnerne vel ikke tage fejl, og vi må stå med beviset på, at Jorden besøges udefra? Eller hvordan?

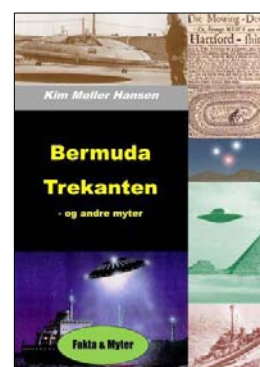
UFO-styrt, 56 sider. Bestillingsnummer B-084. **Kr. 89,-**

UFO-myten er rig på historier om havarede, fremmede rumskibe, hvor myndighederne påstås at skjule ”sandheden” og have fjernet hvert eneste spor efter nedstyrtningen”. Men kan det overhovedet lade sig gøre at slette alle spor? Læs bl.a. om verdens første ufostyrt, Aurora-mysteriet fra 1897, Rendlesham Forest-sagen fra 1980, Berwyn-mysteriet og et lige-ved-og-næsten-ufostyrt i Danmark i 1985.

I 2014 er udkommet

Bermuda Trekanten – og andre myter, 86 sider. Bestillingsnummer B-085. **Kr. 129,-**

Mange mysterier og fænomener er gennem tiden indgået som en del af ufomyten eller betragtes som nært beslægtet med den. Det er med tiden blevet til en rodekasse med alt muligt, som antages ”at hænge sammen” i mystikkens verden. Det er fx astroarkæologi, Nazi-Tysklands ”vidundervåben”, korncirkler, mænd-i-sort, kvægmishandlinger, Bermuda Trekanten, Philadelphia-Eksperimentet og efterretningsvæsners manipulation med ufoentusiaster. Nogle af temaerne kan virke langt ude, men har ikke desto mindre stor tiltrækningskraft og voldsom udbredelse på nettet – og så rummer de faktisk en lille flig af sandhed og realiteter skjult bag spekulationernes tåger.

Bøgerne bestilles ved at indbetale det samlede beløb (+ kr. 35,- i ekspedition/porto) på girokonto 9 11 77 25 (brug vedlagte girokort) eller via netbank til konto 3113-9117725. Brug venligst kortkode 01 og anfør navn, adresse og bestillingsnumrene på de valgte titler.

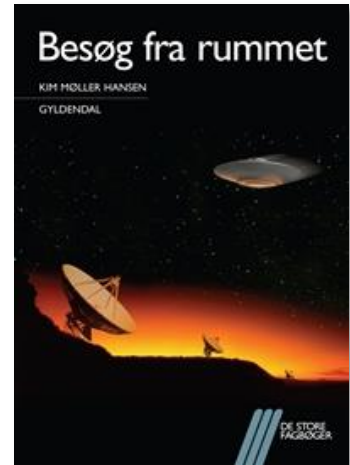
Bliv medlem af SUFOI's Støttekreds i 2015

- og vælg en bog blandt syv titler!

Foreningen Skandinavisk UFO Information drives af frivillig og ulønnet arbejdskraft. Vores primære opgave er at give offentligheden seriøs information om ufomyten gennem ufo.dk og sekundært at registrere observationer af usædvanlige himmelfænomener.

Du kan med et økonomisk bidrag gøre det muligt for os at drive ufo.dk og foretage undersøgelser af ufooplevelser.

Et støttebeløb på kr. 250 – og naturligvis gerne mere – kan indbetales på girokonto 9 11 77 25 (brug vedlagte girokort) eller via netbank til konto 3113-9117725. Brug venligst kortkode 01 og anfør navn, adresse og bestillingsnummeret på din gratis bog. Du kan også bruge donor-knappen på ufo.dk.

Du kan vælge blandt syv bøger. De seks titler ser du på **side 26** og den syvende titel er børnefagbogen *Besøg fra rummet* på 48 sider (bestillingsnummer B-075, værdi kr. 179,-).

Som medlem af SUFOI's Støttekreds har du ingen forpligtelser over for foreningen. Støttebeløbet gælder for et år.

SUFOI Årsrapport 2014/15 udgives af Skandinavisk UFO Information, Postboks 95, 6200 Åbenrå én gang om året og et farveprint sendes gratis til foreningens æresmedlemmer og til støttekredsen. Desuden kan årsrapporten læses på www.ufo.dk.

Indholdet i *SUFOI Årsrapport 2014/15* har tidligere været offentliggjort i *UFO-Mail* og repræsenterer blot et lille udvalg af de mange artikler, som er offentliggjort i årets løb.

Denne udgave er redigeret af SUFOI's formand, Kim Møller Hansen, e-mail kim_moeller_hansen@gyldendal.dk. Redigeringen er afsluttet den 25. oktober 2014.

Kopiering fra *SUFOI Årsrapport 2014/15* må kun finde sted på institutioner eller virksomheder, der har indgået aftale med Copydan Tekst & Node, og kun inden for de rammer der er nævnt i aftalen.

Nyhedsmedierne kan, i henhold til ophavsretsloven og med tydelige kildeangivelse, bringe citater fra signerede artikler. Artikler må kun bringes i deres hele udstrækning efter skriftlig aftale med den pågældende forfatter.

© 2014 SUFOI, ufo.dk og de respektive forfattere.